

Florentin Smarandache (editor)

Thirteenth International Anthology on Paradoxism

Florentin Smarandache (editor)

Thirteenth International Anthology on Paradoxism

PhotoManipulations on Covers by Ana Maria Buzoianu

Frontcover: *Invisiblehorse*

Backcover: *Sunwreck*

The Educational Publisher

Zip Publishing

1313 Chesapeake Ave.

Columbus, Ohio 43212, USA

Email: info@edupublisher.com

AdSumus Cultural and Scientific Society

Editura Ferestre

13 Cantemir str.

Oradea, Romania

Email: ad.sumus@laposte.net

ISBN 978-1-59973-344-9

© The Authors, The Editor, and The Publishers, 2015.

Florentin Smarandache (editor)

Thirteenth International Anthology on Paradoxism

The Educational Publisher & Editura Ferestre

Columbus – Oradea, 2015

Grigore Vieru vorbind despre Eugen Coșeriu spunea că
românii își apreciază confrății fie când sunt plecați în
străinătate, fie când sunt morți.

*De atunci, lucrurile s-au mai schimbat: azi românii nu-și
mai apreciază confrății nici când au plecat în străinătate,
nici când au murit.*

Contents

Internet Folklore / Folclor internetist

Disclaimer	10
Paradoxuri biblice	11
Paradoxist Questions and Answers	12
Cel mai ușor examen.....	14
Nutriție paradoxistă	16
Lenea ne face mai longevivi	17
Rele care fac mult bine	19
Sexul.....	19
Ciocolata.....	19
Vinul roșu.....	19
Marijuana.	20
Viermii.....	20
Lumina soarelui.....	20
LSD-ul (substanța halucinogenă).....	21
Cafeaua.	21
Furia.....	21
Berea.	21
Topul prostiei.....	22
Palmares de legi controversate	25
Definitions / Definiții.....	27
Proverbele evreilor	44
Paradoxul maghiar (1944).....	47

Aphorisms / Aforisme

Florentin SMARANDACHE

Citate pe dos	50
Hätte gern I-Mehl (Florentins Homonyme)	52
Erste Fazette der Geschichte (Homophone).....	52

Zweite Fazette der Geschichte (Homophone)	53
<i>(Ins Deutsche buxiert von: Bernd Hutschenreuther)</i>	
Constantin MANEA	
Culegere de paradoxisme	55
Gheorghe NICULESCU	
Creionări încondeiate cu pixul.....	77
Eugen EVU	
Autodenunț paradoxist.....	81
Lozinca nouă în România.....	81
(Pre)Ziceri	81
Haine	81
Ziceri neutrosofice.....	82
 <i>Poetry / Poezie</i>	
Nicholas NARCISS	
American Narcissus.....	84
Narcis american.....	84
Nicolae NISTOROIU	
a scrie poezii	85
Nicolae NICOARĂ	
Ura dintre neamuri... ..	86
Gică-Contra.....	87
Ura dintre noi... ..	88
Octavian BLAGA	
Așadar	89
Ion PĂTRAȘCU	
De la Descartes la Smarandache.....	90
Elena AGIU-NEACȘU	
Epigrame paradoxiste	91
Unui sărac cu duhul	91
Poetului Mircea Dinescu	91

Elena TRIFAN

Ciudățenie	92
Oddity.....	92
Când lumea nu mai este lume	93
When The World Is Not A World Anymore	94
Iubirea aproapei	95
Loving Your Kin.....	95
Dezolare	96
Desolation	97

Prose / Proză

Adrian BOTEZ

Existență și Nonexistență	100
---------------------------------	-----

Virgil BORCAN

Viața e aiurea / La vie est ailleurs	105
--	-----

Philosophy / Filosofie

Caytie RIBBLE / via Charles ASHBACHER /

Dual decimals	108
---------------------	-----

Aposteriori	114
-------------------	-----

Gheorghe SĂVOIU

Imposibilul posibil	108
---------------------------	-----

Douăzeci și cinci de legi ale imposibilului devenit posibil, unde și reciproca este valabilă.....	108
--	-----

Modelarea imposibilului.....	114
------------------------------	-----

Douăzeci de principii posibile ale modelării imposibilului.....	114
--	-----

Essay / Eseu

Eugen EVU

Marginalii despre paradoxism și neutrosocie	118
---	-----

Nicolae RUSU

Olteanul rățăcitor.....121

Paradoxurile unui spirit.....127

Vătuia Roaua Ion ANDRUȘA

Matematica literară.....132

Specialiștii necalificați134

Visual / Vizual

George ROCA

Descântarea României.....138

Ana Maria BUZOIANU

Carcliff.....139

Beachmix.....140

Buddha141

Carpetspill.....142

Citysnow.....143

Fishcircle144

Forespigcry.....145

Sciencesteak.....146

Squidhidding147

Scubamountain 1148

Scubamountain 2.....149

Crimescene.....150

Garbagesatelite151

Silentwitness.....152

Internet Folklore / Folclor internetist

Disclaimer

All of this message's contents is intended solely for your use, regardless of how you may, or may not, have received this message. This message may, or may not, contain accurate, inaccurate, confidential, personal, or partially useful information. If you are not the person to whom this was sent, then you shouldn't really have this, and we cannot be held responsible for any crazy or half-baked thing you may, or may not, do with this information. Even though I was hired because of my many years of experience, my degrees from Harvard, Princeton, Yale, Stanford and MIT, my boss doesn't really trust me and is making me add this disclaimer so he/we can't be held responsible, or sued, based upon anything we may, or may not, have said, or anything you may, or may not, do with the information communicated, derived, or inferred from this message. Additionally, you are prohibited from disclosing, copying, using, spell correcting, or distributing this message, any attachments, logos, and any perceived information contained, or not contained, in this message. And, if you in any way act, or not act, upon this message, any attachments, logos, and perceived information in this message-- it's all on you, and not us, our fellow employees, management, owners, or shareholders (either actual or proxied). If you received this message by mistake, it's not my fault, but at least now you know what to do.

Paradoxuri biblice

Cel mai mare OM din istorie, Iisus:

- ✚ N-a avut servitori, și totuși I se spunea Stăpân.
- ✚ N-a avut diplomă, și totuși I se spunea Învățător.
- ✚ N-a avut medicamente, și totuși I se spunea Vindecător.
- ✚ N-a avut armată, și totuși se temeau de EL.
- ✚ N-a câștigat nici un razboi, și totuși a cucerit lumea.
- ✚ N-a comis nici o crima, și totuși l-au răstignit.
- ✚ A fost înmormântat, și totuși trăiește și azi.

Paradoxist Questions and Answers

Q How long did the Hundred Years War last?

A 116 years.

Q Which country makes Panama hats?

A Ecuador.

Q From which animal do we get cat gut?

A Sheep and Horses.

Q What is a camel's hair brush made of?

A Squirrel fur.

Q What was King George VI's first name?

A Albert.

Q What color is a purple finch?

A Crimson.

Q The Canary Islands in the Pacific are named after what animal?

A Dogs.

Q In which month do Russians celebrate the October Revolution?

A November.

Q Where are Chinese gooseberries from?

A New Zealand.

Q What is the color of the black box in a commercial airplane?

A Orange (of course!).

Cel mai ușor examen

Răspunde acestor 8 întrebări ușoare.

Ca să-l treci trebuie să răspunzi corect la 4.

- 1) Cât a durat războiul de 100 de ani?
- 2) Ce țară fabrică faimoasele pălării de Panama?
- 3) De la ce animal se obțin corzile de instrumente cu coardă, numite și mațe de pisica în spaniolă?
- 4) În ce lună sărbătoresc rușii Revoluția din octombrie?
- 5) Cu ce sunt făcute pensulele cu păr de cămilă?
- 6) După ce animal au fost denumite Insulele Canare?
- 7) Care era numele regelui George VI?
- 8) Ce culoare are cutia neagră a avioanelor?

Gata? Verifică în continuare răspunsurile...

Q Cât a durat războiul de 100 de ani?

A A durat exact 116 ani.

Q Ce țară fabrică faimoasele pălării de Panama?

A Se fabrică în Ecuador.

Q De la ce animal se obțin corzile de instrumente cu coardă, numite și mațe de pisica în spaniolă?

A Se obțin de la oi și cai.

Q În ce lună sărbătoresc rușii marea Revoluție din octombrie?

A În noiembrie.

Q Cu ce sunt făcute pensulele cu păr de cămilă?

A Sunt făcute cu păr de veveriță.

Q După ce animal au fost denumite Insulele Canare?

A Au fost denumite după câine, de la canis în latină.

Q Care era numele regelui George VI?

A Alberto.

Q Ce culoare are cutia neagră a avioanelor?

A Este portocalie.

Nu-mi spune că l-ai trecut!

Trimite-l prietenilor tăi cei mai inteligenți!

Nutriție paradoxistă

Pentru cei preocupați de o alimentație sănătoasă, iată ultima noutate în domeniul nutriției și al sănătății. Este o ușurare să aflăm adevărul după atâtea și atâtea studii contradictorii despre nutriție.

1. Japonezii consumă foarte puține grăsimi și suferă de mai puține atacuri de cord decât românii.

2. Mexicanii consumă multe grăsimi și suferă de mai puține atacuri de cord decât românii.

3. Chinezii beau foarte puțin vin roșu și suferă de mai puține atacuri de cord decât românii.

4. Italienii beau mult vin roșu și suferă de mai puține atacuri de cord decât românii.

5. Nemții beau foarte multă bere, consumă foarte mulți cârnați și grăsimi și suferă de mai puține atacuri de cord decât românii.

CONCLUZIA:

Mâncați și beți tot ce vreți! Se pare că faptul că suntem români este ceea ce ne omoară!

Lenea ne face mai longevivi

Motto:

"Frunză verde de mohor,
Hai să lenevim cu... spor!"

Lenea lungește viața! Dar... la ce bun?!

Persoanele care nu prea se înghesuie să muncească și care au oroare de exercițiile fizice bănuiau de multă vreme acest lucru, dar acum a fost confirmat de oamenii de știință: lenea prelungește viața!

Doi cercetători germani, dr. Peter Axt și fiica sa, dr. Michaela Axt-Gadermann, au publicat o carte ("Bucuria Lenii: Cum s-o lași mai moale și să trăiești mai mult") în care explică pe larg faptul că toți oamenii posedă o cantitate limitată de "energie vitală" și că viteza cu care este consumată, determină precis speranța de viață a fiecărei persoane.

Cei doi mai spun ca activitățile care sunt mari consumatoare de energie, precum "trasul de fiare" într-o sală de forță, accelerează îmbătrânirea și fac organismul mai susceptibil la îmbolnăvire. "Un stil de viață mai relaxat este important pentru sanatate. Dacă ai o viață stresantă și faci exerciții fizice în exces, organismul produce hormoni care determină instalarea hipertensiunii", afirmă Axt-Gadermann.

Ea a adăugat că una dintre diferențele-cheie între oamenii mai leneși și cei hiperactivi este că organisme mai active produc mai multi "radicali liberi" molecule

instabile de oxigen despre care se crede că ar accelera îmbătrânirea.

Mai mult, "lenea este, de asemenea, importantă pentru un sistem imunitar sănătos pentru ca celulele specializate în apărarea organismului sunt mai puternice în condiții de relaxare decât în situații de stres". Iar în timpul relaxării și metabolismul este mai lent, producându-se mai puțini radicali liberi.

Atât Axt-Gadermann, 34 de ani, cât și tatăl său, în vârstă de 65 de ani, au fost alergători de cursă lungă, ceea ce le permite să susțină ca vorbesc în cunoștință de cauză.

Totodată, ei afirmă ca râsul este o alternativă mai sănătoasă decât alergarea sau exercițiile fizice. În carte, cei doi cercetători mai spun că lenea este foarte bună și pentru creier. Asta pentru că exercițiile fizice sau stresul duc la producerea unui excedent de cortizon, un hormon care vatămă neuronii și provoacă pierderi de memorie și senilitate prematură.

Nota Bene!

Bătrânii noștri spuneau despre o persoană leneșă: Asta trăiește 100 de ani; și, uite... s-a dovedit că aveau dreptate!

Rele care fac mult bine

Orice lucru bun în viață e imoral, ilegal, ori îngrășă!
Așa se spunea până acum. Oamenii de știință vin și adăugă: tot răul spre bine.

Dacă mănânci ciocolată, iei câteva kilograme, însă poți evita apariția cancerului. Dacă bei vin și iei marijuana, ai șanse să scapi de Alzheimer. Să facem un *top*.

Sexul.

În afară de rolul pe care îl are în perpetuarea speciei, sexul reduce stresul, scade colesterolul și îmbunătățește circulația sângelui.

Credeți că mai găsiți alte scuze?

Ciocolata.

Studiile recente arată beneficiile ei: conține antioxidanți care previn anumite tipuri de cancer.

Anumite substanțe pot chiar să prevină demența. Consumați ciocolată cu cel mai mare conținut de cacao. Cea care are prea mult zahăr face mai mult rău decât bine.

Vinul roșu.

Este un ingredient esențial pentru a ne menține în formă. Ajuta la prevenirea cancerului și la protejarea arterelor. Unele studii arată însă că există un antioxidant care se găsește în strugurii roșii din care se face vinul, numit resveratrol.

Acesta îmbunătățește anduranța mușchilor, reduce afecțiunile gingiilor și apariția bolii Alzheimer.

Marijuana.

Este acum, considerată o formă de a stopa pierderile de memorie - mai precis, anumite tipuri de memorie și numai pe termen lung, în general considerându-se că pe termen scurt afectează în mod negativ memoria. Studiile recente făcute pe cobai arata ca substanțele care se găsesc în acest drog împiedică acumularea proteinelor în creier, una dintre principalele cauze ale acestei afecțiuni.

Aveți de gând să începeți tratamentul? Totuși, ar fi bine să așteptați până se experimentează și pe oameni.

Viermii.

Ăsta da"sfat de doctor": decât să te mănânce ei pe tine mai bine-i mănânci... tu... pe ei!).

Deși sunt scârboși, vă pot salva viața. Aceste larve sunt cea mai nouă minune curativă. Puși pe rănilor grave, viermii mănâncă bacteriile și țesutul mort, prevenind infecția și ajutând la vindecarea rănilor.

(Dacă ai ajuns deja în sicriu, nu prea mai ajută!)

Lumina soarelui.

(Ăsta da... sfat bun și mai ales plăcut la... vedere). Ultravioletele sunt benefice, iar lumina soarelui, chiar și indirect, ridică moralul.

Un pic de soare îi poate ajuta pe cei(cele) care lucrează în birouri să se mai dezmoștească. (Dezmoșirea duce la ridicarea moralului).

LSD-ul (substanța halucinogenă).

Cercetătorii au descoperit că, în cazul alcoolicilor, mici doze de LSD îi ajută să renunțe la pahar definitiv.

Cafeaua.

Multe studii susțin că este o sursă de antioxidanți și scade riscul de diabet.

Ceva din boabele ei scade incidenta cirozei și bolilor pancreasului.

Furia.

Izbucnirile sunt bune pentru sănătate.

Păi nu suntem și așa destul de ... furioși?

Dacă te abții riști să devii speriat, nervos și scârbit. Totuși, mânia este bună doar în cantitate moderată.

Dacă durează prea mult, riști să îți crească tensiunea, să ai insomnii și să ai probleme cu plămâni.

Berea.

S-a descoperit de curând că un consum moderat de bere poate îmbunătăți funcțiile sistemului cardiovascular, în timp ce hameiul are un puternic efect antioxidant.

PS Ordinea o stabilește fiecare!

Topul prostiei

LOCUL 5

Un tip dă o spargere la un magazin. După ce a luat toți banii, hoțul a văzut o sticlă de Scotch pe un raft și i-a cerut vânzătorului s-o bage și pe aceasta în pungă.

Vânzătorul a refuzat, motivând că nu crede că hoțul are vârsta legală pentru a-i putea da alcool. Hoțul a insistat că are vârsta, însă vânzătorul a replicat de fiecare dată că nu-l crede fără dovezi. Drept urmare hoțul a scos permisul auto și i-a arătat vânzătorului pentru a-și dovedi vârstă. Tipul a studiat bine actul, după care a recunoscut că nu are dreptate și i-a dat hoțului sticla.

După ce hoțul a părăsit magazinul, vânzătorul a sunat la poliție și le-a dat acestora numele și adresa din permis. Hoțul a fost arestat peste două ore.

LOCUL 4

Un automobilist a fost prins de un radar care i-a înregistrat viteza și i-a fotografiat și mașina. A primit apoi prin poștă o amendă de 40\$ și o fotografie a mașinii. În loc să plătească, automobilistul a trimis la poliție o poză cu 40\$. Câteva zile mai târziu, a primit o scrisoare de la poliție care conținea o altă fotografie, de data aceasta fiind fotografiată o pereche de cătușe.

Șoferul nostru a achitat imediat amendă.

LOCUL 3

Este o poveste adevărată din San Francisco:

Un bărbat care vroia să jefuiască Bank of America a intrat într-o sucursală și a scris pe o foaie de depozit: "Acesta este un jaf armat. Pune toți banii în această pungă".

În timp ce aștepta la coadă pentru a da biletul discret funcționarului, s-a gândit că cineva l-ar fi putut vedea în timp ce scria biletul și ar fi putut anunța poliția.

Drept urmare, a ieșit din bancă și a intrat în sucursala băncii Wells Fargo de peste drum. După ce a ajuns la ghișeu, i-a dat nota funcționarului, care i-a răspuns că nu poate da curs cererii deoarece mesajul este scris pe un bilet al Bank of America, și că trebuie ori să scrie mesajul pe un bilet Wells Fargo ori să se întoarcă la Bank of America.

Dezarmat, tipul a zis doar "OK" și a plecat.

A fost arestat câteva minute mai târziu, în timp ce stătea la coadă în sucursala Bank of America.

LOCUL 2

La începutul acestui an, câțiva angajați ai firmei Boeing s-au hotărât să fure o barcă de salvare pneumatică de la un Boeing 747. Au reușit să o scoată din avion și să o aducă acasă. La puțin timp după aceea, au plecat într-o excursie pe râu. Nu a trecut mult și au observat un elicopter al Pazei de Coastă care survola împrejurimile. Se pare că

semnalul radio de urgență încorporat în astfel de bărci a pornit automat atunci când s-a umflat...

Nu mai este nevoie să menționăm că respectivii nu mai lucrează la Boeing.

LOCUL 1

Un student la medicină care efectua practică într-un centru de toxicologie povestește cum că a fost sunat la un moment dat de o doamnă foarte panicată care i-a spus că și-a surprins fiica mâncând furnici. Studentul a liniștit-o, spunându-i că furnicile, totuși, nu sunt toxice și că nu este nevoie să o aducă pe fetița la spital.

Calmată, doamna i-a mai povestit că oricum luase măsuri, și că-i dăduse copilului otravă pentru furnici, pentru a omorî insectele pe care aceasta le înghițise deja.

A fost momentul în care studentul i-a spus s-o aducă imediat la spital...

MARELE PREMIU:

Știre la radio: un pasionat de bungee-jumping a sărit de la 30 m cu o coardă elastică de 60 m.

Palmares de legi controversate

Missouri: Este ilegal ca un pompier să salveze o femeie în ținută lejeră. El trebuie să aștepte până femeia este îmbrăcată complet.

Utah: Păsările au prioritate pe toate autostrăzile.

Un bărbat este responsabil de crimele comise de soția lui.

California: La Los Angeles, un bărbat își poate bate soția cu o curea de piele, cu condiția ca aceasta să nu fie mai lată de 2 cm, iar dacă soția îl autorizează poate folosi o curea mai lată.

Wisconsin: Femeile nu au voie să poarte roșu în public.

California: Este ilegală construcția unei curse de șoareci fără permis de vânătoare.

Luisiana: Mașinile de pompieri trebuie să oprească la culoarea roșie a semaforului, chiar când sunt în misiune de stingere a incendiului.

Michigan: Părul unei soții aparține soțului său.

În *Detroit*, este ilegal să se facă amor în mașină, cu excepția cazului în care aceasta este parcată pe proprietatea automobilistului.

New Jersey: Este ilegal să superi un agent de poliție.

Vermont: Femeile nu au voie să poarte proteze dentare fără autorizarea scrisă din partea soțului.

Washington: locuitorii din Seattle nu au dreptul să se deplaseze cu o armă mai mare de 1,8 m.

Femeile care se așează pe genunchii unui bărbat, în tren sau autobuz, fără a așeza o pernă între ea și bărbat, riscă 6 luni de închisoare.

N.R.: Jur că toate aceste legi sunt în vigoare!

Definitions / Definiții

Pour nous permettre d'être à la pointe de l'information, le Petit Larousse® nous présente chaque année quelques mots dont la définition a été revue et corrigée... enfin, presque.

Pentru a ne permite să fim la zi cu informațiile, Micul Larousse® ne prezintă în fiecare an câteva cuvinte a căror definiție a fost revizuită și corectată... ei, oarecum.

ADOLESCENCE

L'ennui d'être seul, l'envie d'être deux, la peur d'être trois.

ADOLESCENȚA

Plictiseala de a fi singur, dorința de a fi doi, teama de a fi trei.

AIDE AU TIERS MONDE

Aide payée par les pauvres des pays riches pour aider les riches des pays pauvres.

AJUTORUL PENTRU LUMEA A TREIA

Ajutor plătit de săracii din țările bogate pentru a ajuta bogații din țările sărace.

AMI(E)

Se dit d'une personne du sexe opposé qui a ce "Je ne sais quoi" qui élimine toute envie de coucher avec lui (elle).

PRIETEN(A)

Este o persoană de sex opus care are acel "Nu știu ce" care elimină orice dorință de a te culca cu el (ea).

AMOUR

Mot en 5 lettres: trois voyelles, deux consonnes... et deux idiots.

AMOR

Cuvânt de 4 litere: două vocale, două consoane... și doi proști.

ANCÊTRE

Feu arrière.

STRAMOȘ

Rămas în urmă. (Intraductibil –literal: lumina de stop la un vehicul, dar și: răposat din urmă).

AUTO-STOPPEUSE

Jeune femme généralement jolie et court vêtue qui se trouve sur votre route quand vous êtes en voiture avec votre copine (Woody Allen).

AUTOSTOPISTA

Tânara, în general frumoasă, și cu fusta scurtă care
îți iese în cale atunci când ești în mașină cu prietena.
(Woody Allen)

AVOCAT

Seule personne capable d'écrire un document de
10.000 mots et de l'intituler "Sommaire".

AVOCAT

Singura persoană capabilă să scrie un document de
10.000 cuvinte și să-l întituleze "Sumar".

BABY SITTERS

Adolescents tenus de se conduire comme des
adultes, de manière à ce que les adultes qui sortent
puissent se comporter comme des adolescents.

BABY SITTERI

Adolescenți care trebuie să se comporte ca adulții,
în așa fel încât adulții care pleacă de-acasă să se poată
comporta ca adolescenții.

BAGNOLE

Automobile d'un autre âge dont toutes les pièces
font du bruit, sauf la radio.

RABLĂ

Automobil dintr-o altă epocă în care toate piesele fac zgomot, cu excepția radioului.

BANQUIER

Homme qui te prête un parapluie lorsqu'il fait beau et qui te le reprend lorsqu'il commence à pleuvoir (Mark Twain).

BANCHER

Un tip care-ți împrumută o umbrelă când e senin și care ți-o ia înapoi atunci când începe să plouă (Mark Twain).

BOLERO

Courte veste espagnole mise en musique par Ravel.

BOLERO

Vestă scurtă spaniolă pusă pe muzică de Ravel.

CAPITALISME

Régime dans lequel l'homme exploite l'homme. Le régime socialiste, c'est l'inverse.

CAPITALISM

Regim în care omul îl exploatează pe om. În regimul socialist e invers.

CÉLIBATAIRE

Homme qui peut avoir plusieurs femmes sur les genoux, mais aucune sur les bras.

CELIBATAR

Bărbat care poate avea mai multe femei pe genunchi, dar niciuna pe brațe.

CHANDAIL

Vêtement que doit porter un enfant lorsque sa mère a froid.

PULLOVER

Îmbrăcămintă pe care trebuie s-o poarte copilul atunci când i-e frig măică-sii.

COMPLIQUER

Rien n'est plus compliqué que de simplifier, rien n'est plus simple que de compliquer.

A COMPLICA

Nimic nu e mai complicat decât a simplifica, nimic nu e mai simplu decât a complica.

CONFIANCE

Liberté que l'on accorde à une personne pour qu'elle fasse des bêtises.

ÎNCREDERE

Libertate acordată unei persoane pentru a face prostii.

CONSULTANT

Spécialiste qui retire ta montre de ton poignet, te donne l'heure et te fait payer le service.

CONSULTANT

Specialist care-ți ia ceasul de la mână, îți spune cât e ora și te face să-i plătești serviciul.

DANSE

Expression verticale d'un désir horizontal.

DANS

Expresie verticală a unei dorințe orizontale.

DÉMOCRATE

Trop pauvre pour être capitaliste, trop riche pour être communiste.

DEMOCRAT

Prea sărac pentru a fi capitalist și prea bogat pentru a fi comunist.

DEMOCRATIE

Régime où chacun a le droit de dire que l'on est en dictature.

DEMOCRAȚIE

Regim în care fiecare are dreptul să susțină că e sub dictatură.

DICTATURE

Régime où tout le monde doit dire que l'on est en démocratie.

DICTATURĂ

Regim în care toată lumea trebuie să spună că e democrație.

DÉSILLUSION

Sentiment ressenti lorsque le superbe postérieur que l'on admirait ne coïncide pas avec le visage qui se retourne.

DEZILUZIE

Sentiment resimțit atunci când posteriorul superb pe care-l admirai nu coincide cu fața care se întoarce.

DROMADAIRE

Chameau qui bosse à mi-temps.

DROMADER

Cămila care are cocoașa jumătate din timp.

DIPLOMATE

Celui qui te dit d'aller te faire foutre avec une telle élégance que tu as déjà envie de commencer le voyage.

DIPLOMAT

Cel care-ți spune să te duci la dracu' cu o asemenea eleganță încât îți și vine să te duci.

ECHO

Phénomène naturel qui a toujours le dernier mot, même avec une femme.

ECOU

Fenomen natural care are întotdeauna ultimul cuvânt, chiar și cu o femeie.

ÉCONOMISTE

Expert qui sera capable de dire demain pourquoi ce qu'il a prédit hier n'est pas arrivé aujourd'hui.

ECONOMIST

Expert care va fi capabil să spună mâine de ce nu s-a întâmplat azi ceea ce a prezis ieri.

EPARGNE

Argent que l'on met de côté afin de l'avoir devant soi et assurer ainsi ses arrières.

ECONOMIE

Suma pe care o pui deoparte pentru a o avea dinainte ca să-ti asiguri astfel dinapoia.

EPREUVE ORALE

Examen d'admission des stagiaires à la Maison Blanche.

PROBĂ ORALĂ

Examen de admitere a stagiarelor la Casa Albă.

FACILE

Se dit d'une femme qui a la même morale sexuelle que les hommes.

UȘOARĂ

Se spune despre o femeie care are aceeași morală sexuală ca și bărbații.

FEMME

Ensemble de courbes qui font redresser une ligne.

FEMEIE

Ansamblu de curbe care fac să se îndrepte o linie.

FLIRT

Le machin dans la main, la main dans le machin, mais jamais le machin dans le machin.

FLIRT

Chestia în mână, mâna în chestie, dar niciodată chestia în chestie.

G

Point sensible de la femme situé quelque part entre les deux gros orteils.

G

Punct sensibil al femeii situat undeva între degetele mari de la picioare.

GARDE-ROBES

Endroit où sont rangés les vêtements quand il n'y a plus de poignées de porte disponibles.

GARDEROBĂ

Loc unde este așezată îmbracamintea atunci când nu mai sunt clanțe de uși disponibile.

GENEALOGISTE

Chercheur prêt à poursuivre vos ancêtres aussi loin que votre porte-monnaie pourra aller.

GENEALOG

Cercetător gata să vă urmărească strămoșii atât de departe cât vă ține punga.

HERITIER

Proche parent qui vous prend le pouls chaque fois qu'il vous serre la main.

MOȘTENITOR

Ruda apropiată care vă ia pulsul de fiecare dată când vă strânge mâna.

HOMOSEXUEL

Homme qui s'amuse là où les autres s'emmerdent.

HOMOSEXUAL

Bărbat care se distrează acolo unde ceilalți se screm.

IMPRIMEUR

Homme qui ne manque pas de caractère et qui cherche à faire bonne impression.

TIPOGRAF

Tip care nu e lipsit de caracter și care încearcă să facă o bună impresie (imprimare).

JURY D'ASSISES

Groupe de douze personnes, réunies par tirage au sort, pour décider qui, de l'accusé ou de la victime, a le meilleur avocat.

CURTEA CU JURI

Grup de douăsprezece persoane trase la sorți pentru a decide cine, dintre acuzat și victimă, are cel mai bun avocat.

LAINE VIERGE

Laine d'un mouton qui court plus vite que le berger.

LÂNĂ VIRGINĂ

Lâna unei oi care aleargă mai repede decât ciobanul.

MISÈRE

Situation économique qui a l'avantage de supprimer la crainte des voleurs.

MIZERIE

Situație economică în care ai avantajul că elimină teama de hoți.

MARIAGE

Union qui permet à deux personnes de supporter des choses qu'elles n'auraient jamais eu besoin de supporter si elles étaient restées seules.

CĂSĂTORIE

Unire care face două persoane să suporte lucruri pe care n-ar fi trebuit să le suporte dacă ar fi rămas singure.

MONOCLE

Verre solitaire.

MONOCLU

Sticlă solitară.

PARENTS

Couple qui apprend à un enfant à parler et à marcher, pour plus tard lui dire de s'asseoir et de fermer sa gueule.

PĂRINȚI

Cuplu care învață un copil să vorbească și să meargă, pentru ca mai târziu să-i spună să stea jos și să tacă din gură.

PARLEMENT

Mot étrange formé de deux verbes: "parler" et "mentir".

PARLAMENT

Cuvânt straniu format din două verbe: "parler" = "a vorbi" și "mentir" = "a minți".

PARTOUSE

Amour avec un grand "tas" (Patrick Sébastien).

PARTUZĂ

Dragoste "la gramadă" (Patrick Sébastien).

PESSIMISTE

Optimiste qui a l'expérience.

PESIMIST

Un optimist cu experiență.

PETER

Eternuer dans ses sous-vêtements.

A SE PÂRȚÂI

A strănuta în chiloți.

POISSON

Animal aquatique dont la croissance est excessivement rapide entre le moment où il est pris et le moment où le pêcheur en fait la description à ses amis.

PEȘTE

Animal acvatic care crește extrem de rapid între momentul în care este prins și momentul în care pescarul îl descrie prietenilor săi.

POLITIQUE

La politique consiste à empêcher les citoyens de s'occuper de ce qui les regarde (Paul Valéry).

POLITICA

Politica are rolul de a împiedica oamenii să se ocupe de ceea ce-i privește (Paul Valéry).

PORTE-JARRETELLES

Accessoire féminin dont la disparition au profit du collant a pesé lourd dans la faillite de nombreux cinémas de quartier.

PORTJARTIERĂ

Accesoriu feminin a cărui dispariție din cauza ciorapilor cu chilot a dus la falimentul a numeroase cinematografe de cartier.

PROGRAMMEUR

Celui qui résout un problème que vous n'aviez pas, d'une façon que vous ne comprenez pas.

PROGRAMATOR - Cineva care rezolvă o problemă pe care n-o aveau într-un mod pe care nu-l înțelegeți.

PSYCHIATRE

Spécialiste de l'intelligence qui aide les gens à comprendre pourquoi ils sont cinglés.

PSIHIATRU

Specialist în domeniul inteligenței care-i ajută pe oameni să întețeagă de ce sunt sonați.

RÂLER

Façon de propager des bruits de dernière heure.

A HORCĂI

Mod de propagare a zgomotelor (zvonurilor) de ultima oră.

RENGAINE

Un air qui commence par vous entrer par une oreille et qui finit par vous sortir par les yeux (Raymond Devos).

REFREN

Arie care începe prin a vă intra pe ureche și vă iese apoi pe nas (Raymond Devos).

RICHESE

Seul moyen d'échapper à la misère (voir ce mot).

BOGĂȚIE

Singurul mod de a scăpa de sărăcie (vezi cuvântul respectiv).

SANG FROID

Chose facile à avoir au mois de décembre.

SANGE RECE

O chestie ușor de avut în decembrie.

STATISTICIEN

Personne qui considère que vous êtes à bonne température quand vous avez la tête dans le congélateur et les pieds dans le four.

STATISTICIAN

Persoană care consideră că sunteți la temperatura potrivită atunci când stați cu capul în congelator și picioarele în cuptor.

TOURISME

Activité consistant à transporter des gens qui seraient mieux chez eux, dans des endroits qui seraient mieux sans eux.

TURISM

Activitate ce constă în a transporta niște oameni care s-ar fi simțit mai bine acasă, în locuri care ar arata mai bine fără ei.

Proverbele evreilor

Mostre de curat paradoxism folcloric!

- ❖ Dacă problema poate fi rezolvată cu bani, nu este o problemă, ci o cheltuială.
- ❖ Adam – primul om fericit, pentru că nu a avut soacră.
- ❖ Dumnezeu i-a dat omului două urechi și o gură, pentru ca să asculte mai mult și să vorbească mai puțin.
- ❖ Să te păzească Dumnezeu de femeile rele, de cele bune să te păzești singur.
- ❖ A intrat vinul – a ieșit taina.
- ❖ Dumnezeu nu poate fi pretutindeni în același timp – de aceea a creat mamele.
- ❖ Nu fi dulce – căci te vor manca. Nu fi amar – căci te vor scuipa.
- ❖ Toți se plang de lipsă de bani, dar de lipsă de minte – nimeni.
- ❖ Păzește-te de partea din față a caprei, de partea din spate a calului, de un prost – din toate părțile.
- ❖ Cunoștințele nu ocupă mult spațiu.
- ❖ Oaspetele și peștele, după trei zile, încep să miroasă urat.
- ❖ Omul trebuie să trăiască cel puțin de dragul curiozității.
- ❖ Între două rele, pesimistul le alege pe ambele.

- ❖ Surdul a auzit că mutul a povestit, că orbul a văzut, că șchiopul alerga repede.
- ❖ Dumnezeu îi păzește pe săraci, cel puțin de păcatele scumpe.
- ❖ Dacă nu ar costa nimic, toți oamenii ar fi filantropi.
- ❖ Când o fată bătrână se căsătorește, ea se transformă imediat într-o soție tânără.
- ❖ Părinții îi învață pe copii să vorbească, copiii îi învață pe părinți să tacă.
- ❖ De la distanță toți oamenii sunt buni.
- ❖ Nu e atât de bine cu bani, cât de rău e fără ei.
- ❖ Poate oul e mult mai deștept decât găina, dar se strică mai repede.
- ❖ Încă nu s-a născut calul pe care vei putea prinde urma tinereții tale.
- ❖ Bărbații ar face mai mult, dacă femeile ar vorbi mai puțin.
- ❖ Cărunțimea – semnul bătrâneții, nu al înțelepciunii.
- ❖ Să taci bine e mult mai greu decât să vorbești bine.
- ❖ Soția rea e mai periculoasă decât ploaia rea: ploaia te încuie în casă, iar soția rea te alungă din casă.
- ❖ Lumea va dispărea nu pentru că sunt mulți oameni, ci pentru că sunt mulți oameni răi.
- ❖ Doamne! Ajută-mă să mă ridic în picioare. Să cad în genunchi pot și singur.

- ❖ Dacă viața nu se schimbă spre bine, așteaptă și ea se va schimba spre rău.
- ❖ Oricat de dulce ar fi dragostea, sirop din ea n-o să iasă.
- ❖ Cand nu este nimic de făcut, oamenii se apucă de lucruri mari.
- ❖ Cine nu are copii știe foarte bine cum să-i educe.
- ❖ Mai bine să mori de ras, decat de frică.
- ❖ Experiență – cuvântul cu care oamenii numesc greșelile lor.
- ❖ Îmbătrânind, omul vede mai slab, dar mai mult.

Paradoxul maghiar (1944)

În 1944, în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, a avut loc o recepție la Rio de Janeiro și ambasadorul ungar a fost printre invitați.

Ambasadorul ungar, purtând uniforma de ceremonie, a intrat în cameră și a adresat un salut nazist. Gazda recepției, un bancher influent, a luat act de venirea ambasadorului și s-a apropiat de el.

„Excelență, ati salutat cu Heil Hitler. Presupun că oamenii din țara dumneavoastră aparțin rasei nordice?”

Ambasadorul a răspuns: "Nu, noi suntem de origine mongolă."

Bancherul a fost curios și a continuat.

"Cred, așadar că țara dumneavoastră ar trebui să fie situată în Asia?"

"Nu, Ungaria face parte din Europa Centrală."

"Știu că există un război în Europa Centrală. Este Ungaria implicată în asta?"

"Da, într-adevăr. Ne luptăm împotriva Uniunii Sovietice.

"Și aveți oarece pretenții teritoriale față de Uniunea Sovietică?"

"Nu, noi nu avem nicio pretenție teritorială față de sovietici. Cu toate acestea, avem față de România și Slovacia."

"Deci, România și Slovacia trebuie să fie vrăjmașii voștri, atunci?"

"Nu, ei sunt aliații nostri."

Bancherul a fost nedumerit de răspunsurile ambasadorului, dar în cele din urmă el a văzut o insignă regală pe uniforma lui și a continuat:

"Eu socotesc că Ungaria este un regat. Ce face regele vostru?"

"Nu avem un rege. Suntem conduși de un amiral."

"O, de un amiral? Deci Ungaria trebuie să aibă acces la mare."

"Nu. Suntem o țară fără ieșire la mare."

Bancherul a fost și mai mult nedumerit.

"Oricum, ce mai face amiralul tău?"

"El a fost capturat de germani."

"Ei sunt, de asemenea, vrăjmașii voștri?"

"Nu, germanii sunt cei mai mari aliați și prieteni ai noștri."

Bancherul a fost complet pierdut.

„La naiba! Chiar nu înțeleg. Locuiți în regatul fără ieșire la mare, guvernat de un amiral, care a

fost capturat de cei mai mari prietenii ai lui. Sunteți în luptă o cu țară de la care nu doriți un singur hectar de teren. Pe de altă parte, aveți pretenții teritoriale față de aliații dumneavoastră. Asta este o situație cu adevărat bizară!"

"Nu domnule, este noua ordine europeană, așa cum o gândim noi!"

Aphorisms / Aforisme

Florentin SMARANDACHE (USA)

Citate pe dos

■

Când îl văd...

Nu l-aş mai vedea!

■

Ne-nţelegem de minune...

ca turcii!

■

Îl auuud...

Şi nu-l aud!

■

Ai carte, n-ai parte.

N-ai carte, ai parte!

■

Mă-ntorc înainte.

■

Cum s-avem criză economică...
dacă n-avem economie?!

■

Facem ce facem...
și tot nu reușim să facem.

■

Știi cum e-n lumea asta? Cel care-ți place ție de el,
nu-i place lui de tine...
și invers.

■

Întâi te omoară,
și-apoi își cere scuze!

■

A gândit cu fundul,
și-a plătit cu capul!

Hätte gern I-Mehl (Florentins Homonyme)

Erste Fazette der Geschichte (Homophone)

Laichen Leichen?

- 1) Die Post hat die Nachname-Gebühr erhöht.
- 2) Die Musikerin weiß die alte Waise zu spielen.
- 3) Er wollte keinen Besuch empfangen, aber schließlich empfing er immer Meer.
- 4) Jener Monarch herrschte auf grausame Waise über sein Volk, und er erfreute sich in seiner dreißigjäh-rigen Herrschaft vieler Weisen.
- 5) Um Brot zu backen, knetet der Bäcker den Leib und schiebt ihn in den Ofen.
- 6) Dem Bauern wuchsen viele Helmchen auf seinem Acker.
- 7) Der Täter, der ins Haus schlich, war ein schlechter.
- 8) 1985 schaute ich gern die Fernsäh-Serie „Keim und Appel“.
- 9) Die Rute zum Brocken führt hinter diesen Felsen.
- 10) Für seine Ferse erhielt der Dichter den Nobelpreis.
- 11) Mein Sohn ist Frühstückszerebralien mit Milch.
- 12) Highway 66 ist eine historische Rute.

- 13) Sie schossen in verschiedenen Waagen nach Bos-ton.
- 14) Zum Kuchenbacken nimmt meine Mutter drei Pfund Mail.
- 15) Viele Emigranten kamen illegal mit Fairen nach Eu-ropa.
- 16) Vom Apfel esse ich nur den Stil.
- 17) Mein Hündlein traf ein böser Flug, lauter Flöhe.
- 18) Hochzeit ist die Vermählung von Frau und Mann.

Zweite Fazette der Geschichte (Homophone)

Fronleichnam = Happy Kadaver (Volksmund)

- 1) 19. Erstand im Buchladen und er stand ein Steuerbuch, um es zur Saite zu stellen.
- 2) 20. Im Wald führten die Partisanen einen Gorilla-Krieg.
- 3) 21. Ich traue Ihnen nicht, Sie sind ein Lychner!
- 4) 22. Regierung regen, einfach los wettern ...
- 5) 23. Im Inneren des Apfels fand ich einen weichen Grips.
- 6) 24. Er besitzt nicht viel an Stand.
- 7) 25. Wir wollen mit dem Schlitten über das Eis reißen.
- 8) 26. Er ist dumm und verwandelt Zeit wie ein jeder graue Star.
- 9) 27. Iren Kuchen Füllen mit frischgekaufter Marmelade!
- 10) 28. Sei nicht so derb zu deinen Ältern, Kitt!

- 11) 29. Jeden Dienstag pflegen wir nach einer Fernsäh-
- 12) Serie zu säen.
- 13) 30. Der Gärtner steckte viele Routen tief in die Erde.
- 14) 31. Ich vermietete mein Appartementshaus an einen Gränzer, der mir Miete zahlt.
- 15) 32. Häute lauschen wir Glockenleuten.
- 16) 33. Er sagte: „Flöhen wir doch!“ Läuten im Land.
- 17) 34. Ein waidendes Rehlein und eine grazile Schnucke flöhen in diesen Fellen vor dem Weit-Mann.
- 18) 35. Hätte gern I-Mehl!
- 19) 36. Er wollte jemanden umbringen und zog eine Miene.
- 20) 37. Meiner Frau ergatterte ich einen stielvollen Strauß zum Geburtstag.

(Ins Deutsche buxiert von: Bernd Hutschenreuther)

Constantin MANEA (România)

Culegere de paradoxisme

Motto: „Tuturor ne e greu... dar nu la toți la fel”.

■

Presupun că și un Gîgă mai reflexiv poate rosti, într-unul dintre elanurile lui verbale, ceva la fel de interesant ca un panseu al lui Franklin, La Bruyère, Mark Twain sau George Bernard Shaw.

■

Greșesc, deci învăț; învăț, deci exist!

■

„Vorbele mari” sînt de obicei scurte.

■

Cu cât te străduiești și te învîrți mai abitir să spui un lucru spiritual, cu atît ai șanse mai mari să iasă o nerozie. (Și aici se pare că *pauci spiritu* sînt în avantaj). O spune un om cu experiență!

■

O țară cu un sistem medical bine pus la punct are un procent neobișnuit de mare de vîrstnici (oameni cu o sănătate cel mai adesea... scîrțîindă).

■

Alcoolul dezleagă limbile – după care le cam înnoadă...

■

Ca să moară de inimă-reă, cineva trebuie să aibă inimă – cu alte cuvinte, să nu aibă o inimă rea.

■

Ar fi interesant de calculat cam cât din *lex / legis* nu este și *jus(titia)*.

■

„Sînt român – și punctum” a zis unul dintre cei mai universali poeți ai lumii.

■

Un blestem al timpurilor moderne: cu cât mai multă știință, cu atît mai puțină conștiință...

■

Comicul obsedat (ori măcar serios preocupat) de propriile melancolii și tristeți nu este un om paradoxal – este de fapt un om rotund.

■

Cultura generală: unul dintre lucrurile inutile cele mai apropiate de sublim.

■

Idealurile au mereu tendința să pară sau să devină vetuste, caraghioase ori utopice / inaplicabile, pentru că realitatea căreia tind să-i impună program (și corset) se revoltă încontinuu, contrazicându-le.

■

Fascinația stranie, confuză și paradoxală, care mă cuprinde în fața spectacolului trist al unuia, fost satrap sau zbir local, ajuns de neputință, la bătrânețe, sau grav „bolnav de deces”: „Fie, da’ mult rău a mai făcut și ăsta la viața lui, săracu’!”

■

Se poate ca și atitudinea non-violentă să genereze, în anumite situații, violență. Poate nu la câini, dar la oameni, sigur: vezi înverșunarea împotriva atitudinii calme, non-violente, a creștinilor (nu doar din antichitatea romană)...

■

Eroii: stahanoviști ai istoriei, cu sau fără voie.

■

Paradoxul surselor istoriografiei: pe cele mai depărtate de evenimente nu le poți crede pentru că, faptic, „nu sînt fiabile”; cât despre cele contemporane cu evenimentele, iar nu prea poți să pui temei pe ele, pentru că „sînt subiective”... (Vezi diversele „biografii” ale lui Cristos, relatările despre Revoluția Franceză, dar și cele despre

fasciști, legionari, însemnările și memoriile lui Argetoianu sau ale lui Carol II, însemnările și amintirile despre „regimul Ceaușescu” – când, de pildă, așa cum ni se spune azi pe la diverse posturi TV, era interzis *Deșteaptă-te, române!*; despre evenimentele din decembrie '89 etc.)...

■

Orientarea fundamental antiștiințifică a omului-om: pentru noi, ăștia, e clar că Soarele răsare (față de Pământ), deși în realitate este tocmai invers; și că îți intră frigul în oase / haine / casă, deși termotehnica spune că se pierde căldură din organism / interior... Dar dacă tu, om, așa vezi (cu ochii tăi, vorba aia!) și simți (pe pielea ta)...

■

Clonarea: să fii tatăl fratelui tău geamăn.

■

Omul contemporan este așa de complex – și de ocupat – încât, de obicei, nu e nici bun tată sau bună mamă de familie, nici bun profesionist, nici *bon viveur*, nici *dilettante*, nici... om.

■

Paradoxal, unele dintre cele mai eficiente metode de izolare a individului, de „vorbit în gol”, sînt puse la dispoziție de ultimele invenții din domeniul comunicațiilor – vezi mesajul: „Momentan, abonatul pe

care l-ai apelat nu e disponibil” ori trimiterea alternativă a mesajelor la SPAM – sau mesajele respinse...

■

Cele mai frumoase și mai statuare brațe din lume – ale lui Venus din Milo; cele mai poetice și mai înălțătoare versuri – ale lui Ovidiu, scrise în limba geților.

■

Paradoxal, unul dintre cele mai gustoase fructe din lume este al cactusului (mai precis, limba soacrei sau sanseviera)...

■

Paradoxal, Eminescu este larg cunoscut, practic, numai ca poet, când el s-a ocupat în marea majoritate a vieții cu ziaristica și a trăit exclusiv din asta! Necroloagele apărute în ziarele vremii aminteau doar că a murit jurnalistul Eminescu...

■

Practic orice lucru e ușor pînă începi să-l faci. Și cele mai multe lucruri devin ușoare după ce le-ai terminat.

■

Abstracțiunea: strălucirea intelectului omenesc – cel mai adesea, strălucire de diamant; uneori însă, strălucire de strasuri.

■

Exemplu de ideal nobil, prost înțeles și prost plasat: să faci campanie eco pentru un „Paște verde”! („Opriți masacrul!” – slogan însoțit de imaginea unui miel... nevinovat, ca mai toți mieii. Dar Paștele exact asta a însemnat, din cele mai vechi timpuri biblice, dincolo de asocierile anecdotice cu diverse personaje și evenimente sfinte: o sărbătoare păstorească ținută primăvara, adică atunci când numărul de ovine devenea, natural, prea mare pentru pășunile existente).

■

Cel mai rușinos – și mai omenesc – paradox, la copii: îți amintești cu dor, eventual cu lacrimi, de părinți, cel mai adesea când ești departe de ei – sau când au murit...

■

Paradoxal, dar ca să spui „Aș vrea să nu mă fi născut!” e musai să... te fi născut. Și, oricum, în chestiuni de-astea nimeni / Nimeni nu-ți cere părerea ție.

■

Odihna este o parte a muncii – mai ales în domeniul activităților intelectuale; din punctul ăsta de vedere, scărpînatul în cap cu folos nu e foarte departe, principal vorbind, de celebrul *sabbatical year* din universitățile americane (care a fost copiat, ca idee, după Biblie – Leviticul, 25).

■

Deosebirea fundamentală între cineva care, dimineața târziu, răsfoiește ziarul sorbindu-și cafeaua și altul care își soarbe cafeaua răsfoindu-și ziarul.

■

Furtul: împrumut abuziv.

■

Greșeala adevărată: greșeală de veteran, nu de începător.

■

„Turismul-aventură” al superbogătaşilor care plătesc bine să fie „cazați și omeniți” măcar o noapte într-o replică turistică a lagărului de la Auschwitz... (Îmi aduce aminte – în cheie minoră, desigur – de un camarad de armată, maghiar și băiat de treabă, actualmente antrenor de renume, care s-a pomenit, cu întârziere scuzabilă, la arest și a exclamat extaziat: „Ioi! Da’ eu n-am mai fost niciodată la bulău! E meserie!”)

■

Impozitele: rechiziții în timp de pace.

■

Paradoxal, există exemplare perfecte, desăvârșite la o adică, de ratați.

■

Uzul: această lege nescrisă... Sursă, de cele mai multe ori, a ilegalității flagrante.

■

Din păcate, de multe ori răbdarea naște prefăcătoria funciară sau, și mai grav, ipocrizia față de tine însuși.

■

Paradoxal (dar poate foarte firesc?), indivizii cei mai reprezentativi – mai ales numeric, statistic – pentru atitudinea de superioritate în cadrul unei comunități care se compară laudativ cu alta / altele (de exemplu, arianul neamț mândru de „rasa” lui sau ardeleanul ori bănațeanul încredințat că tot ce e „în Sud” este „lucru zlab”) sînt, în marea majoritate, simpli retori de cîrciumă – sau, eventual, de cafenea.

■

Am ajuns să mă port ca un personaj al lui Cehov, care ofta când auzea de bani – și când era vorba de dat, dar și de luat...

■

E paradoxală – deși cu totul de înțeles – nefericirea, dezorientarea doctorului sau a avocatului care au nevoie, pentru ei înșiși, de sfaturi profesionale...

■

Memorie deosebit de bună au cei care și-au exersat-o, prin îndeletniciri intelectuale; dar, paradoxal, și cei care nu raționează și nu citesc mai deloc, cei cu mintea odihnită.

■

Vânătoarea – ce-ți place, omori; colecționezi varianta nevie a plăcerii.

■

Paradoxal, Salvamontul, serviciul medical de urgență, poliția sînt organizații care, spre binele comunității, ar trebui să aibă activitate cât mai puțină – sau chiar deloc (deci, să nu existe accidente, evenimente etc.).

■

Pînă și un instrument ultrasimplu ca toaca permite virtuozitate... Pînă și pe o coardă se poate cânta...

■

Din retorica oficială cel puțin, răzbate, încă din negura timpurilor, ideea de bază că războaiele s-au purtat pentru... pace.

■

„(...) iar cine nu știe să facă ceva îi învață de alții” – vorbă de duh (de circulație internațională) foarte bună, preluată cel mai adesea ca murphism, dar numai aparent paradoxal-

absurdă (și grotescă): câți foști sportivi sau actori, de pildă, deși (sub)mediocri, nu devin mari instructori (i.e. antrenori, regizori) în domeniile respective?

■

„Manipularea devine lipsită de energie în fața cunoașterii” (Oreste Teodorescu dixit)... Din păcate, nu întotdeauna – și mai cu seamă când cunoașterea este multilaterală – și, prin asta, paradoxală...

■

Și totuși, etichetarea (în sensul, mai benign, de generalizare) poate fi un procedeu cognitiv util. Dacă însă etichetarea este bazată pe simple clișee, totul devine bîrfă și calomnie...

■

Singurătatea în doi – cel mai groaznic tip de singurătate...

■

Când complexatul are debușeul puterii, rezultatul n-are cum să fie decât dictatura – de obicei, de grup...

■

Situațiile – paradoxale și, slavă Domnului, rare – când bandiții acționează – din interes pur personal – în sens patriotic...

■

Un lucru cât se poate de paradoxal, dar... natural: într-o țară în care, practic, statul nu mai are nici o putere / reprezentativitate, toată lumea înjură... statul (și, de multe ori, pe bună dreptate).

■

Am citit pe undeva mirările unora că Emil Cioran, apologet recunoscut al sinuciderii, n-a încercat soluția asta niciodată pe propria piele. Și era mai bine dacă se sinucidea? (Doar și Goethe a exaltat ideea de suicid, fie și implicit, dar s-a abținut să dea exemplu personal – precum Werther...)

■

„Un dezavantaj al vinului e că face omul să încurce cuvintele cu gândurile” (Samuel Johnson). Da, dar, câteodată, omul respectiv se întâmplă să fie poet sau filozof...

■

Transhumanța tradițională românească – o formă (destul de paradoxală) de statornicie.

■

De regulă, nu florile exotice sau de recuzită romantică (crinul, nufărul, trandafirul) dau cea mai bună miere; dimpotrivă, cele modeste, cu aplecare tehnică, furajeră sau oficială.

■

În mod firesc, umoristul profesionist trebuie să fie un om destul de trist de la natură, la fel cum fantele profesionist este un ins vaccinat temeinic împotriva farmecului feminin etern.

■

Paradoxal sau tipic pentru epocă? La Caragiale, „mânărelile” de la bacalaureat nu se bazau pe avantaje materiale, ci pe „protecție de fuste”...

■

Puterea asocierii, la noi: racul, broasca și o știucă...

■

Bazarul sentimental al unuia e debaraua insalubră a altuia.

■

Contorsionismul suprem: să trăiești pe propria ta spinare.

■

„Alinierea la standardele europene” – adică mărirea obsesivă a prețului la gaze și la benzină, cireșe cu 10 lei kilogramul, în plin sezon, și banane la 4,5 lei / kg, berea mai ieftină decât apa minerală. Aferim! (vorba europeanului)...

■

În mod paradoxal, turismul, ca și arta de altfel, poate da și imaginea cea mai corectă, dar și cea mai falsă asupra unei țări și a unui popor.

■

Se constată că, în general, (deplin) fericiți nu prea sînt decât cei mai degrabă săracuți cu duhul. Ceea ce nu ne împiedică să ne dorim (și să ne străduim), toată viața, să fim fericiți... ori cel puțin cât mai mulțumiți cu / de ce avem.

■

Omul fără niciun scop (autentic) – the dangling man... adică scopul vieții marii majorități a oamenilor de pe planetă, dintotdeauna.

■

Ce scurtă e viața asta, care pare formată mai mult din corvezi ce nu se mai termină...

■

Șacalul sau corbul adevărat trebuie să aibă, măcar o dată în viață, și remușcări.

■

Paradoxal (sau nu), sînt cazuri când lingvistica (prin teorii, grile mentale etc.) este o piedică în calea învățării unei limbi străine...

■

Paradoxuri ale înrudirii și responsabilității: cu soția / soțul nu ești rudă, dar ar fi normal să te ai și să te ajuți, vorba aia, ca frații; iar un copil al cărui părinte se poartă cu el ca și cu un străin (sau mai rău) îi rămâne ticălosului respectiv, pe viață, rudă de sânge... din păcate.

■

Numai o mare credință poate îngădui un Dumnezeu biciuit și răstignit. Un Dumnezeu popular.

■

Unul dintre avantajele muncii: în muncă pot găsi plăcere pînă și nebunii.

■

Un neam de țărani... în care una dintre cele mai răspîndite – dacă nu și cele mai urîte – jigniri este „băi țărane!”

■

Mitul „monarhiei din țările dezvoltate ale Europei”... adică, tocmai din țările – nordice și, într-adevăr, foarte bine dezvoltate – care n-au mai avut nevoie, de secole bune, decât de ideea de „monarhie”, ca însemn al tradiției culturale și istorice... Țări cărora nici nu le trebuia un președinte – pentru că îl aveau deja.

(Ce spunea despre asta Take Ionescu, în 1914: „monarhiile care în realitate nu sînt decît președinții de republică ereditare, ca monarhia britanică”).

■

Viața omului: o lungă-scurtă ucenicie a morții.

■

Paradoxal, în (ceea ce se numește îndeobște) „politică” ai nevoie, pe lângă energie și robustețe laringală, și de mobilitate, dar și de placiditate (prima pentru contorsionism, a doua ca bază a nesimțirii aferente).

■

Dintre micile-marile paradoxuri care ne agrementează viața, făcîndu-ne-o mult mai logică și infinit mai palpitantă:

☺ Dacă ești ochelarist inveterat, trebuie neapărat să știi / să-ți aduci aminte unde ți-ai lăsat ochelarii de cu seară, altfel îți ia cel puțin o oră să-i găsești... pentru că n-ai ochelari! ☺ Cunosce destui inși cărora nu le place țuica sau peștele pentru motivul – foarte logic altfel – că țuica are miros de... țuică, iar peștele miroase a pește!

■

Paradoxul contactului cu valoarea literară: ca să poți ști că o operă / un autor merită să fie citit(ă), ar cam trebui să acționeze filtrul timpului (aproximativ 20-30 de ani, după socotința mai multor autorități în materie... între care mă

număr și eu); chiar în epoca de față, oamenii scriu (și cu siguranță că unii scriu opere de valoare), dar... de unde să știi (adică, să fii cât de cât sigur) că operele respective chiar sînt valoroase (că merită, altfel spus, să-ți consumi timpul citindu-le), în lipsa acțiunii sus-numitului filtru?

■

Paradoxuri și racile ale planificării: „Leneșul mai mult aleargă și zgîrcitul mai mult păgubește” (vs. aranjismul tradițional, probabil balcanic: „De câștigi sau păgubești, tot negustor te numești”).

■

Controalele: doza de jignire / rușine pe care ți-o administrează instanțele (vamale, financiare, comerciale, școlare etc.) înainte de a te declara... onest. Vezi controalele de pe aeroport, cele dinainte de examen(ul de bac) etc.

■

Educație: încercarea – de cele mai multe ori, onestă – de a implanta în sufletul și comportamentul tinerelor generații principii și deprinderi pe care, cel mai adesea, noi (educatorii, părinții etc.) nu le-am prea respectat.

■

Toleranța necondiționată: noul tip de ortodoxie absolutistă. Idem, extremismul relativist.

■

Iminența și permanenta apropiere a morții poate duce, în mod paradoxal, atât la manifestări de hedonism sau epicureism, cât și la atitudinea de schimnicie sau ascetism.

■

Oamenii de succes ai momentului: inși care, în mod normal, ar trebui să fie posesori de cazier sau de conducță.

■

Deosebirea, paradoxală și deloc minoră, dintre tras la față și slab.

■

Conceptul de democrație, actualmente cel puțin, pică în mod strălucit testul „compoziționalității” (adică al analizabilității semantico-lexicale a termenului), tocmai prin faptul că nu are practic nimic de-a face cu poporul... (Reversul pare să fie pleonasmul, îndelung ironizat pe vremuri, din expresia democrație populară...)

■

Paradoxal (sau poate natural?), femeia este ținută la loc de mare cinste ori în societățile „primitive”, ori în cele „supercivilizate”.

■

Când electoratul se opune poporului...

■

Dilemă în cazul detractului: nu știi niciodată când e el – în timpul crizelor sau între crize?

■

Comparația limbii cu un organism viu („limba este ca o ființă, ca o plantă”) poate suna frumos, elogios – sau cel puțin favorabil, dar este destul de riscantă, pentru că lumea vie este, de fapt, domeniul prin excelență al indeterminismului, întrucât presupune schimbări bruște, nemotivate, aberații, inconsecvență etc. Deci, limba (naturală) o fi ea vie, dar este așa mai degrabă în sensul de anarhică și zăpăcită.

■

În mod paradoxal, proprietatea abstractă asupra unui bun te poate face mai responsabil față de bunul respectiv: ești mai „patriot”, îți pasă mai mult de bogățiile publice, ale țării, dacă nu ai practic niciun interes direct, concret; dovadă – proiectul minier de la Roșia Montană, unde cei care pot obține un ce profit (un câștig mare, aici și acum) sînt în stare de crimă de înaltă trădare.

■

Paradoxul (și dilema) tinerilor: n-au credibilitatea experienței, ca să li se încredințeze calitatea de (mari / adevărați) conducători, în ciuda valorii intrinseci – pe care, însă, cine le-o confirmă?

■

Ce frumoasă e viața la stîină – mai ales când ești turist!

■

Unul dintre paradoxurile de bază ale vieții stă în faptul că, dacă vrei să trăiești (așa cum ar trebui), trebuie să înveți, iar ca să înveți îți cam trebuie ceva timp. Or, timpul afectat vieții (ăsteia, cel puțin) este unic și destul de limitat; și să ții doi pepeni într-o singură mână este, după cum se știe de milenii, destul de greu – iar pentru majoritatea absolută a populației de pe Terra, imposibil...

■

Că, de foarte multe ori, înțelepciunea sau etica omenească, cea mai simplă și mai adîncă, se învecinează fratern cu cinismul o pot dovedi și nestemate de cugetare cum ar fi următoarea: „Fă bine mereu, dar nu te aștepta ca și ție să ți se facă mereu bine”.

■

Fotbalul: scandal pe o minge... goală – adică plină cu aer.

■

Cât de puțin exacte sînt, dacă stai să reflectezi un pic, științele exacte! (Prin comparație, termenul anglo-american corespunzător este ceva mai... indulgent: *hard sciences*).

■

Că matematica nu are de-a face neapărat sau întotdeauna cu lucrurile logice o pot arăta, de pildă, existența numerelor iraționale, a unei rețele de infinituri (Cantor) sau faptul că, în trecut, câte un profesor mai coleric dădea și „nota o tăiat / barat”.

■

Paradoxul numelor – icoană de latinitate – ale generațiilor după generații de ardeleni botezați Titus, Tiberiu, Liviu, Corneliu, Flaviu, Aurelian, Traian, Coriolan, Lucreția, Livia, Emilia, Veturia etc., dar care, în realitate, erau urmașii cei mai apropiați ai celor care se împotriviseră, la vremea lor, romanilor... (Pe când Deceballi nu mai găsești decât în insectarul de glume al politicii mai noi sau mai vechi, inclusiv în piesele lui Mușatescu).

■

Paradoxul accentului regional: pe de o parte, nu poți să nu îl admiri pe unul care încă mai vorbește „ca la mama acasă”, deși a trecut, vorba aia, prin școală și prin viață, iar, pe de altă parte, este destul de neplăcut să auzi, într-un cadru „formal” sau „elevat”, pronunțări ca *șăf dă promoție, douăzeci, jeantă, o fantoșe, făcu’ dîn pluși, dupe, mâinie, legizlativ, masă șieriebielară jienierală sau tiamă ghe righicol*.

■

Statistic, frumusețea fizică ține de domeniul anomaliei estetice; este o simplă chestiune de metricitate și de simetrie anatomo-fizionomică.

■

Cultura generală de specialitate... Una dintre formele (aparent) paradoxale ale cunoașterii – cea care departajează profesionistul de simplul robot. Bîrfa de specialitate cea mai relevantă, cuprinzătoare și profundă.

■

Somnul: letargie thanatoidă, indispensabilă (paradoxal) vieții...

■

Filozofia: perplexitate locvace în fața vieții, în fața morții...

■

Copilăria nu poate fi decât fericită (mai ales în amintire). Dacă nu, este vorba despre literatură de tip Dickens, Gorki sau Jules Romains...

■

Nu-i spune prostului că n-are dreptate – mai ales când te privește cu tipicul reproș suficient: s-ar putea să începi tu să ai dubii după aia...

■

Oare există vreo limbă, oricât de neeofonică, în care să nu se cante, cu mai mult sau mai puțin patos patriotic, „mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim” – în varianta locală?

■

Rolul triplu al religiei: să te smerească (să te aducă, altfel spus, cu picioarele pe pământ), să te înalțe către cele sfinte și să te coboare, prin puterea amintirii, către moși și strămoși.

■

„Ai dracu’ de boșorogi!”, exclamă, dezgustați – de milenii întregi – generații după generații de viitori... boșorogi.

■

Oare de ce politica înaltă este făcută cel mai adesea de către inși de joasă statură morală?

■

Este la fel de greu să-ți porți cu demnitate sărăcia ca și bogăția.

Gheorghe NICULESCU (România)

Creionări încondeiate cu pixul

- Mă uitam la ea cum nu se uita la mine.
- A vrut s-o ia din loc dar locul era ocupat.
- Fotbalistul,după ce și-a intrat în mână,a făcut henț cu piciorul.
- Mortul aștepta cu sufletul la gură să fie înhumat.
- I s-a dus vestea și nu s-a mai întors.
- Și-a asumat asomarea somnului.
- Singura lui bucurie era că nu are multe supărări.
- Au căzut de acord și nu s-au mai ridicat.
- Pot aprinde lumina dar nu pot stinge întunericul.
- A făcut o listă cu toți cei care erau trecuți pe listă.
- A recunoscut faptul că nu-și recunoaște fapta.
- Nu-i venea să creadă că este credul.
- Este de acord că nu poate fi de acord.
- Era dependent de independență.
- In declarația de avere și-a trecut toată sărăcia.
- A primit în mod ilicit un an de pușcărie.
- Și-a găsit pașii pierduți și și-a pierdut căutările.
- El stătea în dubii,iar ea stătea într-o garsonieră.
- Mie mi se pare că lui nu i se pare.
- Nevastă-sa îl primea cu pâine și sare, când nu avea timp să gătească altceva.
- Dormea dus și se trezea întors.
- Ateul era foarte credincios: credea că Dumnezeu nu există.
- Era singur printre mai multe pluraluri.
- Nu-i dă mâna să-i dea cu piciorul.
- Republicanii n-au republicat nimic.

- Toți o luau de proastă, doar el a luat-o de nevastă.
- Unul a murit de răs, iar celălalt a murit de tânăr.
- Fiind supărat foc și pară, a bătut-o măr.
- Când n-ai curaj să mergi mai departe, mergi mai aproape, fără curaj.
- Scumpul meu prieten m-a vândut prea ieftin.
- Admit faptul că fapta lui este inadmisibilă.
- A făcut pe prostul atât de bine încât nu și-a mai putut reveni.
- Aseară am fost la un concert de prânz.
- Basarabeni sunt Prut și suflet cu românii.
- Fiți atenți la detaliile care nu sunt detaliate.
- Am încredere că nu-i om de încredere.
- Având în vedere că nu vedea, își vedea de-ale lui.
- Mi-a spus în față tot ce se spune prin spate.
- Era cu capul în nori și cu fundul în două luntrii.
- I s-a oferit adevărul gol-goluț, dar el nu l-a primit, din cauza pudorii.
- Interesant: pe bulevardul Magheru, nu sunt magernițe.
- Tracii erau viteji, iar trasele erau tracasate.
- Avea o imaginație inimaginabilă.
- Tatăl, când a văzut ce copil deștept are, a rămas prost.
- Nadejda trăgea nădejdea că Putin va domni puțin.
- Vacanta va cânta în vacanță.
- Principiul său principiu era principialitatea.
- A renunțat la prejudecata de a fi prea judecat.
- Mulți sunt nemulțumiți că nemulșumirile sunt multe.
- Te-aș suporta o veșnicie efemeră.

- I-au dat tot ce aveau și mai mult decât atât.
- Inculpatul a primit o condamnare condamnabilă.
- Cred că se simte bine când mă face să mă simt rău.
- Iubea cunoașterea: se cunoștea cu toți.
- Cred c-ar trebui să nu-mi mai trebuiască nimic.
- Unul era circumscris, iar celălalt era circumcis.
- Fricosului îi era teamă să nu devină temut.
- Lui Doru îi era dor de Dora, pe care o dorea.
- Deși nu era obosit, îi era lene să se odihnească.
- Mă minunez de câte minuni nu pot să fac.
- Ca să nu aibă dureri de cap, s-a împușcat în inimă.
- Ideile lui erau foarte bune, față de ale ei, care erau și mai bune.
- Știa foarte bine cum să facă foarte rău.
- Mi s-a dus vestea că ar fi trebuit să nu mi se ducă vestea.
- M-am îndrăgostit de fata care era îndrăgostită de băiatul care era îndrăgostit de fata care era îndrăgostită de mine.
- Nu-i pare rău că e prost, îi pare rău că s-a aflat.
- I s-a dat ocazia să-i dea cu piciorul unei ocazii.
- Deși n-a avut niciodată mașină, a observat că cineva voia să i-o fure.
- Era așa de prost încât până și greșelile pe care le făcea erau greșite.
- Avea o inteligență sclipitoare dar nu se vedea din cauza prostiei.
- Când a văzut că medicii i-au tăiat picioarele, pacientul a fugit din spital.
- Prefăcutul se prefăcea că nu se prefăce.

- După ce și-a ucis dușmănia din el, s-a lăsat omorât de un prieten.
- Mă invidia că nu sunt invidios, mă ura că nu sunt urăcios și mă pizmuia... nu știu de ce?!
- Este supărat că nu știe să se bucure.
- Simțea nevoia să aibă nevoie de ceva.
- Omenirea este din ce în ce mai inumană.
- Stăpânul și-a angajat un slugoi care să-i fie șef.
- Nu mă pot baza pe cel care nu se poate baza pe mine.
- Mezii se înmulțesc între ei, iar extremii, cu extremele.
- Acum sunt sigur că nu mai sunt sigur.
- Ar da oricât să primească ceva gratis.
- Au tras concluzia că nu este cazul să tragă concluzii asupra cazului.
- Au hotărât să nu ia nici o hotărâre cu privire la privirile nehotărâte.
- La demonstrație au demonstrat că nu au nimic de demonstrat.
- Au anunțat că nu au de gând să ne anunțe când ne vor anunța.
- Am avut niște venituri care mi-au plecat.
- Nu sunt convins că ești convins că sunt convins.
- Am recunoscut că sunt învins, dar adversarul nu vrea să recunoască.
- Oficiantul a fost numit din oficiu oficianț la alt oficiu.
- Mi-aș dori o nouă viață dar nu pot scăpa de aceasta.

Eugen EVU (România)

Autodenunț paradoxist

Prin aceea e romania.ro fascinantă: că ai prieteni chiar printre dușmani.

Și viceversa.

Lozinca nouă în România

„La Mulți Ani cu executare!” (sursa G(a)ura lumii).

(Pre)Ziceri

Orb la orb nu își scoate ochii; vechea nouă dilemă: binele rău făcut, sau răul bine făcut; dezordine ordonată; și viceversus; dacă Dumnezeu nu există, nu există nici Dracul; episcopiții; o parte suntem acolo unde ne e gândul...; obiceiuri ciudate: spălarea picioarelor, vorbirea în limbi, aghiasma, moaștele...

Haine

Cei mulți nu au ce îmbrăca. Cele multe, nu mai au ce dezbrăca...

Ziceri neutrosofice

- Scrierile sunt deductive, sau nu sunt deloc.
- Unii scriu ca să uite, alții ca să nu uite.
- Ambele sunt „spălare de creier”, fie cu apă limpede, fie cu zoaie* Ele sunt în modernitate, după anticul model al Cărților Morților: Tibetani, Egipteni, ș.c.l.
- Unele sunt lobotomice, altele „meditativ transcendente”.
- Capete de orfeu sau orfeline, pe apa uitării, Lethe...
- Bibliotecile, dintotdeauna, au fost și vor fi Mauselee, Piramide cu mumii, gorgane, kromlehuri, zigate, ...pivnițe vaticane, cimitire vesele, memorie moartă.
- Acele scrieri cu zoaie, nu mântuie, ci bântuie.
- Tulburător că numele lui Emin-escu (EMIN fiind poet clasic armean...), este traducibil în IMANUEL, cel iubit de Elohim. Sau poate că nu, scepticismul e din soriginta tatălui idealismului, IMANUEL Kant.
- În România, neavînd o Lege a lustrației, are loc un sinistru tragic-exotic proces amintind de Caragiale, Eugen Ionesco, ș.c.l.
- Altfel spus, un zig-zagat sfârșit al începutului , remember planul securității Zet.Zet.
- Cum s-ar zice, avel un complot de prune, sau cum dixit Iliescu, „fierbere în suc propriu”...
- Se schimbă doar cazangii.

POETRY / POEZIE

Nicholas NARCISS (USA)

American Narcissus

I have the right to assassinate you
if that's what it takes to protect you from yourself
the right to stop you from being ever born
the right to assign the meaning to your words
the right to choose what you are to believe

I will teach you what's right and what's wrong
I will teach you how to live
I will show you how to die
I am God

Narcis american

Eu am dreptul să te asasinez
dacă asta-i ce trebuie să te apăr pe tine de tine
dreptul să te opresc să te fi născut
dreptul să dau cuvintelor tale ce sens vreau
dreptul să aleg în ce să crezi

Eu te voi învăța ce-i binele și ce-i răul
Eu te voi învăța cum să trăiești
Eu îți voi arăta cum să mori
Eu sunt Dumnezeu

(traducere de Ana Maria Buzoianu)

Nicolae NISTOROIU (România)

a scrie poezii

a scrie poezii
într-o lume aproape ignorantă
a te exprima cu nemărginită sensibilitate
a-ți pune sufletul pe masă
printre cuțite mitraliere
cecuri false șpăgi
și prezervative
e un act de mare curaj

e comparabil cu a umbla gol
într-o sală de bal
sau îmbrăcat în frac
pe o plaja plină cu nudiști

e umilința supremă
e curajul absolut

Nicolae NICOARĂ (România)

Ura dintre neamuri...

23 Iulie 2014, spre seară...

De unde vine ea, pustiul știe,
Ura dintre cei apropiați,
Părinții sunt bolnavi de gelozie,
Bântuie invidia între frați;

Se ceartă-n piețe, ori prin magazine,
De-o vreme și cei singuri sunt certați!
Prin tribunale sălile sunt pline
De pârâși, dar și de avocați...

Aceste umbre zilnic mi se-arată,
Acum când scriu se ceartă doi nepoți
Și totuși dintr-o Dragoste curată
Răsare-același soare peste toți!

Pentru lumină nu există hamuri,
Lumina născătoare din Cuvânt-
Cât de grea e ura dintre neamuri,
Ca întunericul de pe pământ!

Gică-Contră...

2 Decembrie 2014

Pe dealuri vara merg la coasă,
Tu stai cu capul pus pe pernă,
La mine-i bucurie-n casă,
La tine steagul e în bernă...

Dacă vorbesc și ție-ți vine
Și nu ai vreme să m-ascuți,
Nimic din tot ce fac nu-i bine
Și nici nu știu de ce te încrunți

Și nici nu vreau să știu vreodată,
Cămașa mea de dor asudă,
Dar totdeauna mi-e curată-
De ce-n zadar ți-atâta ciudă?

Dacă ești Gică nici nu-mi pasă
Că și așa n-ai ce să-mi faci,
De-atâta contra cât te-apasă
Măcar cu tine să te împaci!

Ura dintre noi...

Duminică, 24 August 2014

În viața noastră-i tot mai mult gunoi
Și lutul nostru-i tot mai plin de hulă,
E-atâta ură, Doamne, între noi
Și totuși încă Dragoste-i destulă!

Nu mai avem răbdare s-ascultăm
Nici muzică, ori să citim o carte
Și gândurile ni le-amanetăm
În schimbul altor amăgiri deșarte.

Dacă vorbesc de Patrie nu-i bine,
Se-aud în preajmă urlete de lupi
Și roiurile mele de albine
Mi le alungă trântorii din stupi...

Ne batem singuri cuie reci în soartă,
Nici frații gemeni nu mai sunt la fel,
De cele sfinte dacă scriu mă ceartă
Cel ce nu crede nici măcar în el.

În viața noastră-i tot mai mult noroi,
Speranța ni se pare tot mai nulă,
E-atâta ură, Doamne, între noi
Și totuși încă Dragoste-i destulă...

Octavian BLAGA (Belgium)

Aşadar

Vară. Florile ard. O gară. Polen.
Nicio albină. Nicio umbră. Niciun tren.
Şinele, la uscat. Peron părăsit.
Ca-n zid lumina s-a izbit
de creştetul meu. Privesc
ricoşul. Viteza luminii se apropie de zero.
Cerul, îmbrăcat în paradoxuri.
Un semn îi cerşesc
că truda aceasta nu-i în zadar.
Că sufletul mi-e fără noimă fierar.
Că, totuşi, trăim, aşadar.

Vară. Florile ard. O gară. Polen.
Nicio albină. Nicio umbră. Niciun tren.
Viteza luminii se apropie de zero.
Mâine sunt reîncarnarea lui Nero.
Sufletul mi-era fără noimă fierar.
Căci, totuşi, murim, aşadar.

Ion PĂTRAȘCU (România)

De la Descartes la Smarandache

Se spune ca ideea coordonatelor i-a venit lui Descartes
privind o muscă pe plafon.

Pe perdeaua de brocard,
O muscă neagră se așează.

Gându-mi zboară la Descartes,
Privind imensul plafon alb.

În minte îmi apar,
În mod miraculos,

Paradoxismele din Geometria Smarandache,
Ce fac să-mi treacă viața mai frumos!

- Să-mi petrec timpul?!
- Cuget! Deci NonExist!

Și Logica Neutrosofică
Mă face să fiu pesimist și optimist!

Elena AGIU-NEACȘU (România)

Epigrame paradoxiste

Unui sărac cu duhul

Pe cât îmi este de bogat
Pe-atât îmi este fudul foc,
Cu duhul numai e sărac,
Deh, nu-i și minte... la talcioc.

Poetului Mircea Dinescu

Că-i ratat ca... moșier
Mi se tot laudă, frate,
Hai s-avem pardon, monșer,
Să te credem pe... jumate?

Elena TRIFAN (România)

Ciudățenie

Dacă ești pasionat,
Uneori pari cam ciudat.
Dacă ai chef de muncă,
Pari nebunul de pe luncă.
Dacă ești cuprins de zel,
Riști să-ți cadă-n cap un fier.
Dacă ai gândirea bună,
Pari nebunul de pe lună.
Dacă ești smintit la minte,
Ai să fii cel mai cuminte.
Dacă stai și nu muncești,
Ești crăiasa din povești.
Dacă scrii vorbe de rău,
Stai doi ani pe la bulău,
Dar mai bine stai cuminte
Și-ți scrii gândurile-n minte.

Oddity

If you are too passionate,
Sometimes you are considered rather strange.
If you are eager to work,
You seem to be crazy for a change.
If you are taken by goodwill,
Your head an iron is likely to feel.
If you are good at thinking,

You might be taken for moon howling.
If your mind is gone berserk,
You might be most well-behaved.
If you linger without working
You might be treated as a king.
If you write something bad,
For two years you do not sleep in your bed.
But, you'd better play it safe,
And write your thoughts in your mind alone.

Când lumea nu mai este lume

Când lumea nu mai este lume,
Când iubirea-i un păcat,
Când filozofii stau la sfadă ca nebunii,
Când miezul nucii e stricat,
Când pomul este alterat în coajă
Și zâmbetul e prins în mreajă,
Când sufletul e putred de nevoi,
Când lupii sunt mâncați de oi
Și viermii devin flori în Babilon,
Când soarele e o erupție în nori,
Și tunetul e strigătul din noi,
Când roata lumii e nebună
Și merge-n jos în loc să urce,
Când totul este-ntors pe dos,
Uiți de unde vii și unde-ai fost.
Uiți că ești om și e păcat
Să nu-ți pui sufletul la scuturat.

Când lumea toată e pe dos,
Pământul e un fruct mâncat de ploi,
De vise negre și de boli.

When The World Is Not A World Anymore

When the world is not a world anymore,
When love is sin,
When philosophers chit-chat with lunatics,
When the core of the nut is gone bad,
When the tree rots in its bark
And smiles are caught in toils,
When the soul is devoured by needs,
When wolves are eaten by sheep
And worms become flowers in Babylon,
When the sun is an eruption amidst clouds
And the thunder is the call within us,
When the wheel of life is twisted
And goes down instead of climbing,
When everything is upside down,
You forget where you come from
And where you have been.
You forget that you are human and that's a sin
Not having your soul shaken.
When the world is upside down,
The earth is a fruit eaten by rain,
By dark dreams, disease and pain.

Iubirea aproapelui

Iubirea aproapelui e ură
Și-o gheară înfiptă în carnea crudă.
E iz de cremene stropită cu ceară
Peste sufletul dornic de alinare.
E mângâierea ghimpelui
Pe-o coastă străpunsă
De sulița vorbelor rostite cu sânge
De șerpi și hiene, de cancer și cangrene.
E sare peste rană, venin peste pelin,
E drojdie băută într-un pahar cu vin.
E înțepătura șarpelui peste glasul inimii.
E urletul vântului peste rana pământului.
Este invidia crescută, într-o noapte de iarnă,
Pe-o calotă glaciară, purtată
de valuri înghețate
Peste sufletele adunate să ceară dreptate.
Este triumful răului peste glasul Domnului.
Este bucurie efemeră
pentru cel cu inima de
fiere.
Este nimicul în agonie în mare de idolatrie.

Loving Your Kin

Loving your kin is hatred,
It is a claw stabbing raw flesh.
It is scent of flint sprinkled with wax

Over the soul yearning for alleviation.
It is the caress of thorns
Over a rib pierced
By the spear of words uttered in blood
By snakes and hyenas,
by cancer and gangrene.
It is salt on a wound, venom over wormwood,
It is yeast drank in a glass of wine.
It is the sting of the snake
over the heart's voice.
It is the howling of the wind over the wound
of the earth.
It is mere envy, grown on a winter's night,
On an icecap, carried by frozen waves
Over souls gathered to claim justice.
It is the triumph of evil over the voice of God.
It is the passing joy of the spleen-hearted.
It is but nothing in agony in a sea of idolatry.

Dezolare

A putrezit lumina în întunericul vieții.
Gândurile se pierd în suferință.
Păsările nu mai au aripi
Și nici încotro a se duce.
Soarele devine o enigmă
Ce apune în fiecare clipă.
Roi de păsări se ascund
În cuiburi de cenușă.

Livezile sunt fade,
Au trunchiuri de măracini
Și fructe necoapte.
Zâmbetul e o himeră
Ce sforăie la fereastră.
Lacurile au secat și rațe sălbatice
Se zbat veșnic în mocirlă.
Râul visează la soare și la lună.
Miresmele florilor sunt palide,
Cu sufletul de zgură și cenușă.
Brazii au vârfuri de seceri
Și trunchiuri strivite de ură.
Pântecele mamei este istovit de
Atâta trudă și nașteri n-or să mai fie.

Desolation

Light got rotten in the darkness of life.
Thoughts get lost into suffering.
Birds are wingless
And nowhere to go.
The sun grows into an enigma
Setting down every moment.
Swarm of birds hiding
In ash nests.
The orchids are dull,
They have thistle trunks
And unripe fruit.
Smile is a chimera

Snoring at the window.
Lakes are dry and wild ducks
Fight in the mud endlessly.
The river dreams of sun and moon.
The scent of flowers is pale
With their soul of clay and ash.
Fir trees have sickle tops
And trunks crushed by hatred.
The mother's womb is worn out
By hassle and there is birth no more.

(Translated by Ioan Adrian Trifan)

PROSE / PROZĂ

Adrian BOTEZ (România)

Existență și Nonexistență

... Simțeam, până la a ști, că nu mai este, în lume, loc de frumusețe, de artă expiatoare și de răsuflare lină-a luminii, din inima și din plămânii mei cei sufocați de-amintire - dacă nu se preface lumea mea într-un fulger, într-o limbă unică, ieșită dintre toate dualitățile preschimbării și transfigurării, ca și de sub toate tăcerile morilor pustiurilor arabe și nababe, donquijotești, de tăcere frazată - limbă pe care numai spiritul meu o înțelege.

Existență și Nonexistență - totdeodată! Nescrisă de nimeni anume - și scrisă în toate rotirile Cerului de Stele.

Trebuia să aflu locul unde fierbe aerul, vestind că toată încă suflarea și toată nesuflarea lumii au un centru. Unul singur, singurul sigur - pentru a ne putea cățăra, pe el, pe ramurile îndesate și pe lăstarii stufoși ai centrului lumii - credința și dorul infinit și inexplicabil de limpezire ultimă, de lumină fără de gând ori strigare.

Nu era dorința, precocă născută, de moarte - nu - ci infinit și de nespus mai mult decât atâta. Adică, era Adevărul. Unic și de necomentat. În primul rând - fără dramă. Certitudinea. Stâlpul Lumii. Înafara oricărui teatru, înafara oricărei oglinzi ori oglindiri inversate.

M-am îmbarcat, într-o noapte (pe corabia unui palermitan, venit, cu credință uimită, -n Toledo - și plecat din portul Cadix, din Andaluzia), spre țărmii Iudeii. Am ajuns, pe jos, în zdrențe, cu o sete de nestins în pântecel-mi schilav, la Ierusalim.

Cămilarii trăgeau de zdrențele mele, în toate părțile, intuind, negustorește, că sub zdrențele mele se poate afla și altceva decât o simplă fâlfâire-a văzduhului. Era și acesta un mod de credință – dar eu m-am depărtat, iute și fără nicio vorbă, de el. Am trecut peste zădărniciile popoarelor și istoriei. Am ajuns sub umbra unui munte sumbru. Acuma, tăcut.

Acolo, în vârful, neclintite, stăteau crucile. Toate trei. Mereu – trei.

Nu de mult tăcuse Dismas, din mărturisire. Hestas amorfise, resemnat în beznă și-n tulbure. Iar Crist cel din mijlocul lumii tocmai îi dăduse lui Dismas răspunsul – cu nădăjduire de auzire spre Hestas, din bezne. Cerurile fierbeau deasupra crucii din mijloc. Copacul Lumii fremăta din frunze adâncă și necruțătoarea furtună. Pământul și cerul, uimite și ostenite de lipsa de moarte, se pregăteau de noua și indicibila nuntire. Sub beznele norilor, se prilejeau sărbătoarea luminii și sufocarea tuturor paradoxurilor, a tuturor cărților (dar și a exploziei de înmulțiri infernale, precum închipuirile și, groaznic, zvârcolirile formelor lui Proteus - a filelor poveștii!). Da, se clocea, acolo, moartea, prin autosufocare, a tuturor cărților, ascunse-n minciună,-ale lumii.

M-am uitat în ochii lui închiși. Prin pleoapele lor, ale ochilor lui ațintiți dincolo de moarte, m-am uitat. Și n-am mai văzut, în ochii albaștri ai celui de pe crucea din mijloc, nicio dramă, și n-am mai auzit, apoi, nicio glăsuire-afectată, niciun sofism fătător de prea intensă luminare a beznei, ea de ea înspăimată.

Ci am văzut doar Scara Îngerilor. Scara Luminii Vestirii-Aflării. Am văzut-o cum se suie scara, dreaptă și severă, și cum apoi se-ngrămădește lumina, într-una și tot mai compactă, pe trunchiul Copacului Lumii, spre cuibul văpăii celei unice și fără de șovăială.

Nu Existență, nu Nonexistență.

Doar fulger.

El era fulgerul, iar nicidecum disperarea, nici perversă, osteneala - și nici uitarea. El este mijlocul lumii - și doar de la el este îngăduită credința. Nu pacea și nici, vreodată, mpăcarea. Și îngăduită este și erezia uimirii căzute pe gânduri, egal. Și, violentă și pururi dinamică - distrugerea. Dar nu sunt îngăduite, la El, ticăloșia - nu pidosnicia ucigașă-a sofismelor, deci nu predarea către perversele năluciri ale morții. Nu se îngăduie cartea amănătoare-ntru file, cartea cu două fețe-ale filei - ci doar Slova cea nimicitoare-n necruțarea luminii. Unica Slovă.

Însă Adevărul nu ucide crima. Toate crimele lenei și oboselilor noastre viclene - acum de-abia se-nfiripă și-urmează.

... Doar mi-a dat mie (El, Centrul) sprijin de nădăjduire a vieții adevărate. Și miez al uitării de-uitare. Cât chin, cât nepotolit (de nimic și de nimeni!) chin este în Tine, Dumnezeu uimirilor mele, care, precum călăii cei mai răi, mă sfâșie, mă împart către neuimirile semenilor mei - uitați, în astă lume, dumnezei...!

... Din necumpătare de iubire mi se trage, totul - se-nțelege. Dar de-acum, în chilia și-n cărțile mele, nu mai îngădui, nicum, vreo lucire de-oglindă.

Existență, nonexistență – oglindă și oglindire. Și, mai ucigașe decât ele – toate gândurile, de după extazele ratate!

... De acum încolo, buzele mele vor rosti tot mai puține cuvinte, fără spasmele agonice ale vreunei imagini. Inima mea, singură, spre cer va năzui, poate oarbă, poate vizionară. Centrul cercului arhimedic mă fascinează – și mă întărește, spre a nu mai fi eu – ci a fi desființat, cu totul, întru El.

... Văd, pe stradă, cum un sărman între sărmani mătură praful din uliți – și vin alături de el, și-l ajut. Cu smerenie mă-aplec și-i iau măturoiul dintre palme. Și-i văd, atunci, rănilor din palme, însângerate, și mă închin către rănilor cele-obsedante. Și-i sărut palmele, și mă-aplec, cu ultimă umilire, la picioarele lui. Sărmanul între sărmani mă scuipă și mă lovește peste buze, cu scârbă – și-i mulțumesc, sincer și ușor la suflet, cu buzele țesute cu ațe de sânge... Este atât de bine și de adânc răcoritor, cât un răgaz de respirare, între două preschimbări.

Da, știu că nu pot suporta decât trăința birnică spaimei și setei de oarbă vecie, cu totul incertă minții de om - dar temeinicită întru miezul de fierbinte, miezul cel cosmic măcelar și sfânt foc. Adevărata trăință. Atât de miloasă, sfânt îndurată moarte către viață.

... M-au întrebat și mă tot întreabă, din vreme în vreme, umbre de oameni, pe străzile largi și de tot zgomotoase ale cetății, de ce nu mai vreau să hoinăresc prin păduri.

Că doar tăcerea mea, spun ei, numai cu tăcerea pădurilor s-ar înțelege. Am surâs și-am tăcut. Surâd și tac. Am privit și privesc, pe gânduri (când și dacă pot), către pisc.

Spiritul îmi mai îngăduie trupul doar prin întovărișirea mea, din săptămână în săptămână, cu sfânta ostie. Cu Sfântul Pisc. Gest de afecțiune și uluire, față de El (...și față de mine, dar tot mai rar mi-amintesc...).

Nu-mi mai trebuie și nicicum nu-mi lipsește carnea fraților mei buni – carnea dobitocului, fiarei sau ierburilor – ci doar o admir și o meditez întru străluminare (având drept icoană - Cristalul!), cu luare-aminte, privind-o și văzând-o (zâmbind eu de așa sublimă-arătare!), în nesfârșitele ei preschimbări și prefaceri și transfigurări, dictate celest de formă, de loc și de ceas. Dar de carnea de dumnezeu al piscului, tot mai înfometat sunt și (se zice) arăt.

... Din necumpătare de iubire mi se trage, totul - se-nțelege. Dar și de la oglinzi. Însă supliciile pustiurilor eu le-am folosit spre învățare. Înțelepții, trejii șerpi ai deșertului mi-au fost tainic și regal căpătâi, din prima mea noapte fără de mine...! Rege fără coroană. Doar cu corolă. Câteodată (când nu sunt atent la filele cărților viclene!) - cu aureolă. ...Am învățat și știu, cu prețul desființării – deci, al Învierii:

<<NU EXISTENȚĂ, NU NONEXISTENȚĂ.
DOAR FULGER>>.

(din *Nălucirile abatelui Bernardo*, Rm. Sărat: 2014)

Virgil BORCAN (România)

Viața e aiurea /

La vie est ailleurs

Demult, demult, pe când se îngânau prostia cu impostura și se crăpa de zorii stalinismului moldo-vlah, un gestionar era incriminat cu mânie proletară, într-o ședință ad-hoc, pentru nu-ș ce prostii făcuse. Obidit (ar zice nenea Ianco, el răspunse: "Tovarăși, sunt posibilități care se poate și posibilități care nu se poate!..."

Trăim pe datorie, dar nu putem – chiar dacă, sau poate mai ales dacă am citit romanul lui Céline – muri pe credit. Ascultăm cu volumul dat la maxim manele care de fapt nu sunt manele, dar ne ofuscăm când suntem ironizați că n-am citit "operele lu' Hamlet ăla".

Aruncăm mergând o monedă calpă cerșetorului de la biserică și facem tărăboi că el o bea la bomba din colț, dar nu vedem în el chipul lui Hristos, pentru că în noi înșine acest chip s-a întunecat și se întunecă pe zi ce trece.

Eee, altfel ar fi stat lucrurile dacă ne-ar fi dat Ceaușescu un chil de salam și două ore de televiziune în plus... Toată lumea ar fi avut serviciu și salariu, tinerii din ziua de azi ar fi avut mai mult respect pentru cei ce au muncit 40 de ani în forjă, iar vecina de la 7 ne-ar fi împrumutat la orice oră două pliculețe de zahăr vanilat și 50 de lei până la avans. Dar așa...

Anomia anemiează. Imnul național are un efect invers proporțional cu mesajul: cu cât ni se cere mai imperativ să

ne deșteptăm din somnul cel de moarte, cu atât sforăim mai liniștiți în burta giganticului boa (am numit aici societatea de consum) pe care de fapt noi l-am stârnit.

Un bun prieten, alergic la termopane și jeep-uri, își face casă la țară. Spre deosebire de smardoi gușați ai zilelor noastre, și deși i-ar ajunge banii pentru un palat cu trunulețe, el și-o face din... chirpici. Ați auzit bine: e mai sănătos, pereții nu devin igrasioși (chiar dacă unora li se par dizgrațioși), iar căldura se păstrează mai bine. E un om normal. Poate tocmai pentru că mănâncă brânză de capră cu pâine neagră.

Numiți-mi un singur potentat al României de azi și-mi scot pălăria!

Soarele e tot acolo și iarba crește tot de jos în sus. Numai că noi le privim fără să le mai vedem, din goana mașinii sau prin termopanul din living. Iar vara transpirăm nu atât din cauza plasticului pe care îl purtăm în loc de poplin, ci a vieții care ne trăiește în loc s-o trăim noi pe ea. Avem job-uri și carduri, dar am uitat (poate pentru că nu am știut niciodată cu adevărat) să mângâiem un copil, să alinăm amarul unei bătrâne, să ne jucăm în iarba umedă cu un câine.

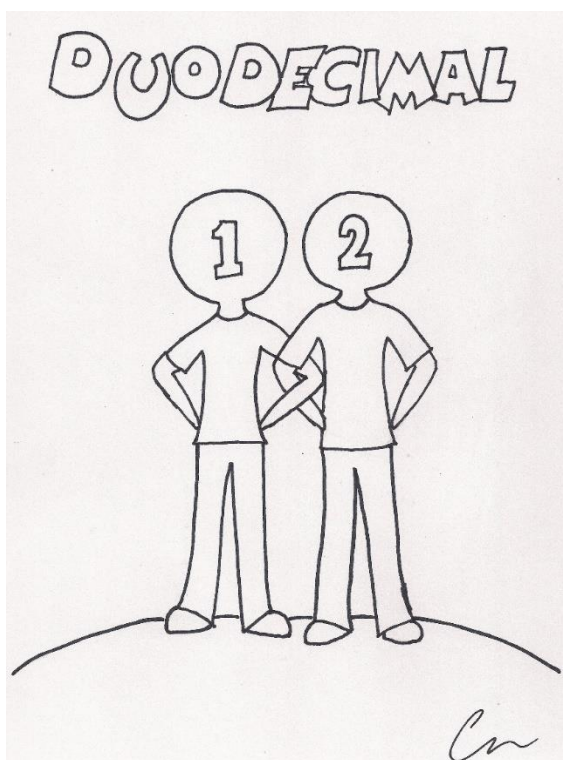
Viața e aiurea. Adică e în altă parte...

PHILOSOPHY / FILOSOFIE

Gheorghe SĂVOIU (România)

Imposibilul posibil

Douăzeci și cinci de legi ale
imposibilului devenit posibil, unde
și reciproca este valabilă

Dual decimals, cartoon by [Caytie Ribble](#), from the book *Topics in Recreational Mathematics* by Charles Ashbacher, 2015

- 1) Multe adevăruri aparente care devin în timp constatări false sunt axate pe statistici accidentale și nereprezentative, dar așa cum nu există o casă fără temelie reală nu poate fi fundamentat nici un adevăr științific fără statistici riguroase și deontologic configurate, fără ipoteze testate statistic și fără modele validate cu aceeași gândire statistică.
- 2) Natură simplă dar și finită în care trăim nu poate susține creșterea infinită a naturii complexe umane, iar ceea ce se impune ca urmare ar fi infinitizarea naturii simple, mai curând decât tendința de finitudine a naturii complexe umane...
- 3) Nu există stare de echilibru între ceea ce ai și ceea ce nu ai, deoarece numai atunci când nu mai ai, poți aprecia ceea ce ai (avut), iar atunci când nu ai, îți dorești fără discernământ să ai (totul).
- 4) Erorile nu mai pot afecta adevărurile declarate relative, tot așa cum erorile supraconsumului nu mai pot afecta existențe consumate din... lipsa consumului.
- 5) Orice populație este inițial omogenă și sfârșește prin polarizare maximă, în timp ce orice individ uman ce o alcătuiește are inițial aspirații polarizante și sfârșește omogen.
- 6) Deși viziunea biblică a lui Dumnezeu este una globală, în urma lecturii Bibliei, același Dumnezeu devine unul individual, transformându-se dintr-un Dumnezeu până atunci inexistent în mintea cititorului, într-unul preexistent.

- 7) La început există doar o imensă lipsă de formă, pentru ca la sfârșit să rămână o concretă și certă lipsă de fond...
- 8) Întemeietorii încep prin a descăleca din aspirația lor la timpul infinit, într-un moment finit al întemeierii, pentru a sfârși în spațiile limitate și relative temporal, dar întemeiate de ei cu convingerea eternității.
- 9) Masa olarului divin și mintea înțeleptului rotesc aproape la nesfârșit lutul și ideile în tentativa de a imprima pecetea efemerului și sigiliul precarității.
- 10) Prin acul cleopatric al ființei umane pot trece și cerul și pământul, dar nu și harul sau spiritul, deoarece acestea nu se regăsesc decât prin raportare la alții a căror voință rămâne liberă de a dori sau nu o astfel de trecere...
- 11) Din ideile fixe s-au născut ideile mișcătoare, tot astfel cum din geologie a fost generată hidrologia, apoi apa s-a înălțat anatomic în meteorologie, pentru a se scurge rând pe rând prin oceane în oceanologie, prin râuri în potamologie, prin lacuri în limnologie, prin apa subterană în geohidrologie, ajungând la final în apa biblică a botezului unui nou început...
- 12) Calvarul și apocalipsa sunt simple urgii de piatră și foc, incomparabil mai lipsite de impact în raport cu minciuna și ura în domeniul educației și al cercetării științifice.

- 13) Aerul invadează totul și vidul nimicul, apa devine liantul și focul dezmembrarea, iar ținta lor eternă este invazia pământului cu ajutorul unei idei de lut: omul...
- 14) Ipotezele majore fiind numai două, pornind de la constatările că neprihănirea și puritatea aparțin norilor iar luciditatea și obiectivitatea stelelor, în timp ce omului i-a fost date credința și știința, concluzia finală devine unică, respectiv cine nu privește către înaltul cerului și nu aspiră zi și noapte la starea indefinită a norilor nu va cunoaște sau va pierde neprihănirea și puritatea, fiind lipsit și de luciditate și obiectivitate.
- 15) Mai devreme sau mai târziu, toate sistemele aparent închise devin deschise, numai mintea umană se izolează și este dedicată de timpuriu unui moment aparent închis (în lipsa credinței), desemnat prin clipa morții.
- 16) Orice demers recuperator, de natură ideatică sau nu, este și unul criminal în același timp, așa cum Agamemnon, plecând la Troia să recupereze frumusețea furată (Elena), a ucis mai întâi dragostea paternă (Ifigenia).
- 17) Nu există punct de sprijin etern în infernul schimbării și nestatorniciei, dar pentru cine discerne utilitatea lor, există certitudinea instabilității și a incertitudinii.
- 18) Omul nu se poate dărui pe sine altui om câtă vreme nu își aparține, iar când crede că își aparține cu

adevărat, atunci în afara sa nu mai există un altul să
i se dăruiască...

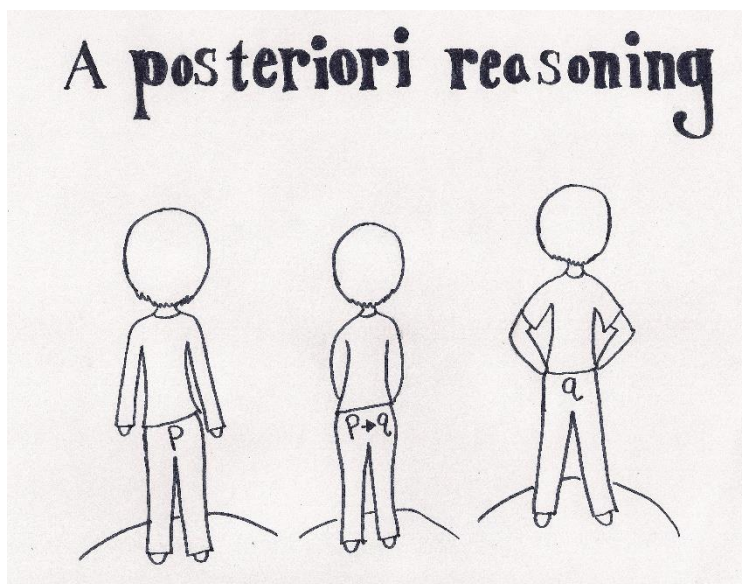
- 19) Pornind de la ipoteza detestării admiratorilor, nu rămâne decât un singur raționament final demonstrabil și acesta este asasinatul. Pornind de la ipoteza alternativă a iubirii manifestate în fața tuturor acelora care ne detestă, atunci singura finalitate este sinuciderea.
- 20) Numai nebunii cred că fac ceva cu adevărat numai al lor, totul fiind făcut de Dumnezeu sau de natură cu mult înainte ca ei să se nască... Însă, ceea ce este sigur este că ei distrug ceva necreat de mintea lor întotdeauna.
- 21) Din vechea limbă și cultură greacă mai apar și azi ecouri tulburătoare, dar, din păcate, fără consecințe favorabile omului. Un exemplu al eternizării neînțelese și chiar unul dintre cele mai edificatoare, pornește de la hybris care avea semnificația de orgoliu și totuși nimeni nu a putut opri explozia hibridărilor de orice fel și nici invazia contemporană a orgoliilor...
- 22) Singura modalitate de a face să dispară un sistem degradat (politic, economic, social, cultural, educațional etc.) constă într-o completă contagiune etică, aptă să radicalizeze universul omisiunii depline a conștiinței reciprocității...
- 23) În viața reală nu există numai stările de adevăr și fals, în sensul terțului exclus, ci acestea reprezintă stări limită ale unei stări generale definite ca adevăr fals

sau fals adevăr, unde proporțiile sunt posibile de la 0% la 100% ori mai clar de la nimic la tot.

- 24) În același timp și în aceeași viață reală nu există o stare de adevăr fals sau fals adevăr, cât timp nu se recunoaște că și acest caz este tot unul particular al unei stări mai ample și mai generale, care are în componența ei cele două capete implicite și exprimate prin adevăr fals și fals adevăr, legate cu o bandă Möbius sau Moebius definită prin neutralitate.
- 25) În universul complet nu există numai două capete implicite și definite ca adevăr fals la un capăt și fals adevăr la celălalt, legate printr-o bandă Möbius sau Moebius prin neutralitate ci și o reflectare în spații paralele ale acestora descrise prin neutralități inverse sau simetrice în raport cu diverse criterii fundamentale: plus și minus, discret și continuu, rațional și irațional, spațiu și non-spațiu, timp și non-timp născut și nenăscut, etc.

Modelarea imposibilului

Douăzeci de principii posibile
ale modelării imposibilului

Caytie Ribble

Aposteriori, cartoon by , from the book
Topics in Recreational Mathematics by
Charles Ashbacher, 2015

- 1) Există o armonie a modelării dezacordurilor, o consonanță a disonanțelor, o diversitate revelatoare a unității modelului imposibilului.

- 2) Ciclul dezvoltării este axa dezvoltării ciclice a subdezvoltării în modelarea imposibilului.
- 3) Mișcarea prin repaus aparent și repausul mișcării aparente sunt realitățile tuturor modelărilor imposibilului.
- 4) Identificarea saltului sau a transformării imprevizibile, în sensul paradoxului săgeții, reprezintă spiritul modelării imposibilului.
- 5) Comunicarea ca scop al ieșirii din izolarea informațională devine mesajul modelării imposibilului.
- 6) Relativitatea interdependențelor globale și a celor locale derivă din logica sistemelor modelate, respectiv din adevărul teoriei sistemelor conform căruia: suma părților este întotdeauna mai mare decât întregul, iar întregul se dilată continuu.
- 7) Infinitul, ca parte a finitului, și finitul, ca parte a infinitului, descriu structurile modelului imposibilului.
- 8) Finalitatea inductivului prin deducție și validarea deductivului prin inducție delimitează raționalamentele celui ce modelează imposibilul.
- 9) Cunoașterea este limita ignoranței modelării imposibilului, după cum ignoranța se transformă la final în rezultatul cunoașterii.
- 10) Renașterea teoriei prin experiment aduce cu sine decesul experimentului în teoria modelării imposibilului.

- 11) Credința în știința critică devine similară neutralității ignoranței în modelarea imposibilului.
- 12) Suprapunerea coerentă agregă amplitudinile asemenea limitelor, iar suprapunerea incoerentă reunește doar intensitățile prin modelare imposibilului.
- 13) Nuanțarea este o soluție a gândirii probabiliste, a logicii dar și a celei bazate pe posibilitățile modelării imposibilului, în timp ce neutralitatea aspire la universalitatea aceleiași modelări.
- 14) Convergența prin divergență concură la emergența modelelor de tipul imposibilului.
- 15) Incompletitudinea completitudinii întregeste completitudinea oricărei incompletitudini în modelarea imposibilului.
- 16) Compensarea reacțiilor conferă echilibru oricărui dezechilibru în modelarea imposibilului.
- 17) Dualitatea modelărilor imposibilului este un reflex al echivalenței cauze-efecte.
- 18) O metodă fixă de modelare fie ea și inter-, trans-, cross- și multidisciplinară nu poate fi o metodă durabilă pentru modelarea imposibilului.
- 19) Un model al imposibilului conține propriul non-model adică modelul posibilului, în chiar interiorul său sau în esența sa.
- 20) Știința și cercetarea nu sunt nimic altceva decât o lungă succesiune de modele ale imposibilului devenit posibil.

ESSAY / ESEU

Eugen EVU (România)

Marginalii despre paradoxism și neutrosofie

Florentin Smarandache a preferat acest mod empiric, experimentist, de a „citi” lumea ca pe o carte, o incommensurabilă carte sinoptică, în dualitate: conștiință și inconștiință, ținta unei „conștiientizări” a realității ce se dezvăluie prin „pipăire”, prin atingerile egoului cu Sinele. Sinele este considerat de gnostici și de creștinism a fi Hristosul, adică al doilea om Adamic, primordial, omul unificat prin cunoaștere – revelatorie. „Paradoxul este o caracteristică a scrierilor gnostice”, scrie marele filosof elvețian Carl Gustav Jung – „Imaginea omului și imaginea lui Dumnezeu”. Irecognoscibilul este mai apreciat (accesibil) – decât absența echivocului, pentru că absența acestuia „sfâșie taina obscurității lui și îl prezintă astfel ca pe ceva cunoscut.

Aceasta este o uzurpare care ispitește intelectul uman la *hybris*, întrucât dă iluzia că ar fi ajuns deja, printr-un act de recunoaștere (adeverire) – în posesia misterului transcendent și că l-ar fi „înțeles”. Așadar paradoxul corespunde unei trepte superioare a intelectului și redă mai fidel situația reală, tocmai pentru că nu reprezintă „ceea ce nu poate fi cunoscut, în mod abuziv, drept ceva cunoscut” (ibid). Oare se poate „opera” în acest sens semiotic și hermeneutic, cu cifrele așa cum se poate cu literele - cuvintele, în poezie de exemplu? Lumea-carte este sinoptică, este interconetare macro- micro- cosmică.

Autocunoașterea este suferință, este riscul asumat al ego-ului în căutare spre regăsire a Sinelui (cosmic) – din arhetip. Diferențierea, discriminarea de acest tip produc un proces dureros pentru psihicul uman, orice progres pe drumul (calea cunoașterii revelației mistice sau intelectuale) – se cucerește prin suferință.

Astfel, scrierea conține gestul – impulsul Sinelui „latent” în fiecare „scrib” sau „apostol” misionarist, ceva din drama întrupării ca Logos în lume, așadar *Opus* (opera) propriilor transformări care se cer comunicate altora și asta prin precipitarea liturgică în profan a spiritului „care se agită în om”. „În psihologia creștină ritul și dogma sunt concepute numai ca factori exteriori și nu sunt trăite ca procese interioare” (ibid.). Ce este opera dacă nu drama întrupării, cum spune Ion Popescu Bradiceni, „facerii și corpului”? Fiul omului, *Adam secundus*, este totalitatea proeminentă care transcende conștiința. Trauma celui „născut, ci nu făcut” este a fiului, preluată din trauma Mamei (Matria, Mater- Materia?) amintind clar de cenzura divină a Genezei pentru femeia umană: „vei naște în chinuri”. Toți teozofii numesc Sinele (omului actual) – ca fiind Hristosul.

Dualismul este condiția, însă unii afirmă azi că ei sunt „trialiști”, ceea ce sună a rebeliune luciferă? Cartea (literatura modernă) continuă a fi, poate fi, astfel, un obiect de cult (!) – și este - o evanghelie apocritică, ce se adaugă la nesfârșit în devenirea (autocunoașterea de tip socratic și aristotelic) – cumva fractalic întru revelația Sinelui arhetipal în uman.

Omul este astfel o entitate ce se auto-zidește, edifică pe Sine, ca Sine în conlucrare cu Id-ul - prin Duhul Sfânt, paraclet. Găsim acestea înțelegând literatura creștină foarte timpurie, în așa numitele Faptele lui Ioan, apocrife. (Se cunosc cel puțin 33 de apocrife descoperite la Qumran și Nad Hamadi).

Liturgia este un proces de individuație, însă și... artele, pe colateralele sacrului în profan. Individuație, autocunoaștere, revelație a Sinelui, „trezire în lume”. Căci nu ți-ai putea da seama ce suferi, dacă eu nu ți-aș fi fost trimis de Tatăl ca Logos (Cuvânt)... Dacă tu ai cunoaște suferința, ai avea nesuferința”, este un fragment pur ENUNȚ PARADOXIST atribuit lui Hristos de către „Faptele lui Ioan”. Noul Testament are un stil absolut antitetic-paradoxal, deseori neepurat de paradigma – spiritul Evangheliilor reținute selectiv de unii apostoli, reminiscențe ce sună straniu: „Nu ne duce pe noi în ispită” (Matei, 10, 16). Tatăl iubitor apare aici ca ispititor – diavolesc!, devreme ce ar face așa ceva cu Fiul Său dar și al Omului). Sau „Fiți înțelepți ca șerpilor” (Ioan 10, 34); „Voi sunteți Dumnezeui” (Luca, 6,4)...

Paradoxal este și enunțul „Cine e aproape de mine, e aproape de foc”, sau „Căci nimic nu este ascuns care să nu se vrea a fi descoperit” (Matei, 10, 26) ș.a.

Nicolae RUSU (Republic of Moldova)

Olteanul rătăcitor

Deși ca structură profesională Florentin Smarandache este, ca și poetul Ion Barbu, matematician, spiritual el se află și în alte spații pe care chiar acest autor le-a descoperit, definindu-le printr-o sintagmă care esențializează o nouă mișcare literară – *paradoxismul*.

În una din cărțile sale, „înaintemergătorul” paradoxismului mărturisește: „Nu am avut un premergător care să mă fi influențat, ci m-am inspirat din situația pe dos care exista în țară. Am pornit din politic, social și treptat am ajuns la literatură, artă, filosofie, chiar știință...” Într-o scurtă notiță autobiografică, Florentin Smarandache ne informează că s-a născut pe la mijlocul zodiei săgetătorului, în inima Olteniei, la Bălcești din Râmnicu-Valcea, acum 60 de ani. Fiind informatician de profesie, reușește să activeze între anii 1982-1984 în calitate de profesor de matematică în Maroc. Cunoscând, astfel, și alte realități sociale, rebelul oltean este exclus din învățământul României „socialiste și înfloritoare”. Îndurând cu greu persecuțiile regimului totalitar, reușește să fugă în 1988 din țară, ajungând în Turcia. După doi ani de lagăr, emigrează în SUA, stabilindu-se în cele din urmă în New Mexico, unde predă până-n prezent matematica la Universitatea din localitate.

A devenit celebru ca matematician, excelând în special în Teoria Analitică a Numerelor, iar în domeniul literar întemeiază mișcarea avangardistă *Paradoxismul*.

Iată cum motivează F. Smarandache într-un interviu apariția acestui curent: „La începutul anilor 80, supărat pe lume, m-am retras în studiul matematicii. Dar mi-am dat seama că nu puteam protesta împotriva totalitarismului prin intermediul cifrelor, ecuațiilor și figurilor geometrice. Aveam nevoie de o defulare. Și am găsit-o în scris. Paradoxismul a pornit ca un protest anti-totalitar împotriva unei societăți închise, România anilor 1980, unde întreaga cultură era manipulată de un singur grup. Numai ideile lor contau (...) Trăiam în acea societate o viață dublă: una oficială – propagată de sistemul politic, și alta reală (...) Paradoxul în floare! Și atunci am luat creația în deriziune, în sens invers, sincretic. Astfel s-a născut paradoxismul...” Ca o ilustrare a celor spuse în acest interviu pot fi aduse câteva distihuri ale lui F. Smarandache: *Soluție* (S-a rezolvat/ „Nu se poate!”), *Ateu* (Credincios/ În necredința sa), *Îndoctrinat* (I se bagă-n cap de mic/ Că el n-are cap), *Spiritual* (Îmbătrânește,/ Dar rămâne mereu tânăr), *Sfat* (Tu când vorbești cu mine / Să taci!) etc.

Ajuns o celebritate în matematică, el recunoaște că în acest domeniu se simte ascendent, mărturie fiind scrierile sale performanțe. Și nu întâmplător în enciclopedii și manuale de specialitate pot fi întâlnite noțiuni precum „numere Smarandache, cîturi Smarandache, secvența consecutivă și secvența simetrică Smarandache, secvențele distructivă, permutabilă și oglindă Smarandache, ciurul consecutiv, baza primă, baza pătratică, baza cubică, dublii factorali, complementi

pătratici și cubici”, toate aceste noțiuni purtând numele Smarandache.

Marian Barbu, într-un articol despre celebrul savant și poet roman, subliniază că „dacă scriitorul F. Smarandache este publicat în câteva limbi de circulație – engleză, spaniolă, rusă, franceză și portugheză, dar și în alte arii de cultură, din Asia și Africa – matematicianul F. Smarandache întrece orice prognoze de citare, pe care le cunoaște vreun contemporan român”. Evident, mai întâi în calitatea sa de savant, dar și în cea de întemeietor al *Mișcării paradoxiste*, Florentin Smarandache, aidoma Jidovului Rătăcitor, poate fi văzut, dacă e să mă exprim în limbaj paradoxist, ba într-un colț al globului, ba în altul.

Astfel, în anul 2003, la Râmnicu-Vâlcea, apare volumul „Frate cu meridianele și paralelele”, inserând fragmente din jurnalele pe care le-a ținut autorul în peregrinările sale prin lume. Cititorul acestui volum vede chiar din primele pagini un autor care, deziluzionat de „raiul occidental”, recunoaște malițios: „Și eu credeam că-n Occident umblă Libertatea și Dreptatea pe toate străzile!”; sau, referindu-se la sistemul de „pile și relații” de acolo: „Tot pile și-n Occident, care va să zică! Și eu, credul precum un copil: că aici este onestitatea de pe lume, iar omul valoros se afirmă imediatmente ... Tot sfori se trag pe din dos...”

Este semnificativă reacția autorului față de niște aspecte simptomatice ale vieții teatrale de la Paris (în capitolul „O piesă de teatru la Paris”): „Ardeam de nerăbdare să văd și eu o piesă la Paris!... Mare brânză!

Actorii jucau fără bani, dramaturgii fără bani, regizorii fără bani! Spectatori – 18 la număr – prieteni, rude, cunoștințe ale artiștilor ce se produceau pe scenă...” Ochiului său neîngăduitor nu-i scapă nici faptul că Centrul Cultural „Georges Pompidou”, construit după un proiect italian, seamănă cu o... rafinărie!, un amic de-al său, din Paris, recunoscând că-i „un monument al urîțeniei”.

Explicându-ne că „americana este limba engleză vorbită cu guma de mestecat în gură”, și atenționându-ne că „oceanul anglofon se revarsă peste omenire”, autorul ne dezvăluie una din importantele sale preocupări: „Sunt derutat: la ce limbă să mă opresc? Nu pot continua duplicitar (sau tri-plicitar!) Să-mi perfecționez engleza? Foarte greu! Să mă întorc la română? Sunt rupt, cine mă publică? Am învățat că nu trebuie să mă bazez pe prieteni, ci doar pe mine însumi...” Este fundamentala preocupare a omului de cultură a cărui unealtă de muncă este cuvântul. Unul din exemplele relevante ale problemei în cauză este scriitorul și filosoful Emil Cioran, care, după cum se știe, a renunțat la limba maternă în favoarea celei franceze, devenind unul dintre cei mai buni stiliști ai limbii franceze, dar a revenit spre sfârșitul vieții la română.

Sunt interesante impresiile acestui român-american despre Basarabia și basarabeni, despre întâlnirile sale cu unii intelectuali din Chișinău, cu scriitori, cu matematicieni, cu oameni simpli, de rînd, obișnuiți, iar un capitol fiind chiar intitulat „Chișinăul, orașul cu cele mai frumoase fete”.

Bineînțeles că Florentin Smarandache se referă în acest volum și la nonconformismul său literar, explicându-ne că „paradoxismul, contrar avangardei tradiționale, nu neagă celelalte mișcări-curente-școli-teme-opere artistice, dimpotrivă, încearcă să le asimileze... Forma poeziei nu trebuie înțeleasă doar ca litere pe hârtie sau ca sunete recitate. Un poem poate fi o floare pur și simplu, o rachetă zburînd în cer; tu însuți, cititorule-deja „scris/creat de societate. Aceasta ar fi „poezie tridimensională”. F. Smarandache recunoaște că a încercat să scrie și „poeme pilatiene” într-un vers, „numai că ale mele sar peste cal; nu respectă regula – șapte silabe, hiatus, șase silabe – și nu din dorința de-a infirma, ci pentru că eu compun așa cum simt, neconstrîns...” A încercat să scrie și haiku-uri, dar nici în acest gen nu a reușit să respecte normele specifice genului.

Volumul ne mai informează că Florentin Smarandache are înregistrate în Biblioteca Congresului American din Washington tocmai 23 de cărți, fiind devansat doar de alt oltean, Marin Sorescu, cu 36 de titluri.

Pe la mijlocul anului 2004, tot la Râmnicu-Valcea, a scos de sub tipar o antologie de texte paradoxiste cu autori din 25 de țări, mulți dintre ei publicându-și creațiile în limba maternă: germană, chineză, arabă, franceză, engleză, estoniană, suedeză etc. Unii autori au inclus alături de textele lor paradoxiste și anumite referințe despre întemeietorul acestui curent literar. Relevantă, în acest sens, este opinia lui Janet Nica, scrisă în același inconfundabil stil paradoxist, în care este menționat că „în tot ce face, Florentin Smarandache (...) se încapățânează să

sugă, cu orice preț, fără dispreț, la ugerul cu două contrarii (...) el scrie balade pentru romane și vede că mama-mare e mică. Singular acest poet care îi dezbracă pe cei goi, care dă tot ce nu are și care are tot ce-i lipsește”.

La împlinirea vârstei de 50 de ani, Florentin Smarandache își publică și cartea „Legi de compoziție internă”, o culegere de „paradoxisme” ajunsă la a patra ediție. Din originalul interviu cu care începe volumul se reliefează n-dimensionalul oximoronic portret al autorului, cititorul fiind surprins să afle că „Florentin Smarandache a văzut lumina zilei noaptea și neavând mamă, a fost făcut din flori de taică-su. E căsătorit cu poezia, dar aceasta îl înșală cu toți. Fiind Erou al Muncii Spirituale, mai este și fratele oricui. Studiind în prostie, a devenit deștept și știe două limbi: limba română și limba matematică. Ochii săi albaștri sunt negri, iar picioarele îi dau bătaie de cap. Ca poet se ține de cuvânt, pune la punct propozițiile fără punct, compunând versuri în centimetru antic, iar aceste versuri fiind drumul cel mai scurt dintre două puncte etc, etc”. E ca și cum pe Florentin Smarandache l-a avut în vedere ursitoarea care a prorocit la nașterea unui artist: „Să ai ce n-ai să ai, să fii ce n-ai să fii...”, mai fiind și conștientă că poetul-matematician sau matematicianul-poet, tot el și Oltean-Rătăcitor-Printre-Stele, „nu îmbătrânește deloc, pentru că nu are timp”!

Paradoxurile unui spirit

Se știe, că valorificarea creațiilor folclorice este o activitate de importanță majoră pentru perpetuarea în timp a unui popor. În această idee, firește, au insistat încă în anii de dominație sovietică și cercetătorii în domeniu din spațiul geografic dintre Nistru și Prut. Astfel, prima încercare de selecție și de sistematizare mai amplă a tezaurului folcloric românesc în spațiul basarabean a fost făcută încă în deceniile VIII și IX ale secolului trecut de către colaboratorii Secției de etnografie și studiere a artelor a Academiei de Științe a RSSM. Între anii 1977 – 1987 la Chișinău apar mai multe volume de texte folclorice – *Cântece populare de dragoste, Snoave și anecdote, Apă vie, Soarele și Luna, De n-ar fi, nu s-ar povesti* și altele – textele fiind culese, selectate și comentate de specialiștii consacrați în domeniu Grigore Botezatu, Nicolae Băieșu, Victor Cirimpei, Efim Junghietu, Sergiu Moraru, Andrei Hâncu etc.

Și, dacă acum jumătate de secol această enormă muncă de culegere, selecție, comentare, promovare și conservare a creațiilor folclorice era obolul unei întregi instituții academice, astăzi, în această epocă a internetului vastul domeniu al creației folclorice este escaladat și de unele temerare personalități de creație care-și asumă cu un neverosimil curaj o muncă doar pe potriva unor uriași din basme. La cei 60 de ani ai săi, olteanul rătăcitor Florentin Smarandache, savant cunoscut în domeniul științelor exacte grație unor definiții Smarandache din domeniul

matematicii, mai precis din Teoria Analitică a Numerelor, îi uluiește pe toți care-l cunosc cu cele nouă (!) volume de folclor umoristic internetist apărute în spațiul virtual în doar doi ani, 2013 și 2014.

Fondator al *Mișcării literare paradoxiste* și autor de jurnale și note de călătorie, puțini știu că Florentin Smarandache mai este și traducător din lirica universală, o mărturie în acest sens fiind volumul *Afinități* editat încă acum cincisprezece ani la editura *Dorul* din Danemarca. În prefața la această carte, cititorul află motivele și circumstanțele în care au fost tălmăciți în limba română cei 41 de poeți din 22 de țări ale lumii, în special din Europa (Italia, Franța, Germania, Spania, Portugalia), Asia (China, Coreea, India, Japonia, Thailanda, Malaiezia) și America (Brazilia, Uruguay, SUA, Canada). Paradoxală pare a fi această afinitate dintre Teoria Analitică a Numerelor și Poezia, deși unul dintre poeții traduși de Florentin Smarandache, fiind vorba de francezul Pierre Calderon, încearcă să limpezească această enigmă, când scrie: “Ce este poezia?/ Picătura unde viața/ La marginea extremă/ Echilibrează moartea.”

Prin întreaga sa activitate spirituală, deși paradoxală la prima vedere, savantul român asta și face, iar selecția poemelor este semnificativă la această aniversare a sa de șaizeci de ani, când include în volum și poezia poetului thailandez Montri Umavijani: “Eu de asemenea trebuie să trec/ prin Punctul Tăcerii/ unde toate timpurile sfârșesc/ și dansul odihnește veșnic/ în bronz și pietre.”

Grație tezaurului său spiritual investit în artă și știință, omul de cultură sau, mai degrabă, *instituția de cultură* Florentin Smarandache are deja asigurată recunoștința, aprecierea și bronzul lumii savante și culturale, în special după apariția celor nouă volume de folclor umoristic internetist. Culese, selectate și prelucrate de savantul-matematician, textele apar sub egida Societății Cultural-Științifice AdSumus, primele volume fiind susținute și de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Bihor din Oradea. Având genericul *Românii sunt campionii mondiali ai bancurilor*, fiecare volum are și un titlu care scoate în evidență ideea de care s-a condus exegetul în procesul selecției și prelucrării textelor. Astfel, primul volum e intitulat *Viața e tristă la noi, în schimb salariul e hazliu*, iar ultimul, al nouălea – *Decât repede și bine, mai degrabă încet și prost!*, la fel precum se menționează în al doilea volum, că *Cine râde la urmă, e mai încet la minte sau în al treilea – Fie pâinea cât de rea, tot ți-o fură cineva!*, ori al șaselea – *Cum îți așterni, cum vine altul și se culcă în locul tău!*, titluri care au, după cum se vede, o accentuată tentă paradoxistă.

Poetul-matematician sau matematicianul-poet, cel care a văzut lumina zilei noaptea și care e căsătorit cu Poezia, dar aceasta îl înșală cu toți, reușește să finiseze în 2013 patru volume a câte 600-700 de pagini cu folclor autentic românesc, iar în 2014 încă patru volume similare, în care au încăput mii și mii de bancuri, maxime, fraze celebre, proverbe, aforisme, catrene și dialoguri, majoritatea dintre ele având iz paradoxist.

Or, anecdotele nu sunt altceva, decât niște situații cu finalități imprevizibile și paradoxale, care provoacă de cele mai multe ori haz și ilaritate. Fiecare volum conține și grupaje de fotografii cu diversă tematică, precum ar fi *Zâmbete internaționale* sau *Pisica și papagalul* din primul volum, *Cum să cucerești inima unei femei și Atenție ce cultivați* din volumul trei, sau *Politiisme și Animalia* din volumul cinci. Evident, Florentin Smarandache, chiar dacă studiind în prostie, a devenit deștept și știe două limbi: limba română și limba matematică, n-ar fi reușit să prelucraze imensul volum de texte, dacă nu ar fi apelat și la texte și poze culese din rețele de socializare, dar și la seria de texte umoristice, selectate și adaptate de Ioan Marinescu, *Bancuri pentru români* în zece volume, apărute în Țară între anii 1998-2003. Florentin Smarandache recunoaște că aceste nouă volume de folclor umoristic internetist sunt doar o bucată a unei cercetări sistematice a fenomenului umoristic la români.

În acest sens, cei șaiszeci de ani pe care i-a adunat până acum sărbătoritul Florentin Smarandache sunt doar un pretext și o primă etapă pentru ca această bucată de cercetare din marele complex al spiritului național românesc, care este, la rândul său, o mică parte din spiritul universal al omenirii să stimuleze cercetarea întregului complex al tezaurului folcloric românesc.

Mai sunt încă de făcut nenumărate investiții spirituale și, pornind de la paradoxul descoperit chiar de fondatorul *Mișcării literare paradoxiste*, precum că Spiritul/ îmbătrânește/ dar rămâne mereu tânăr, toți cei

care-l prețuiesc pe Eroul Muncii Spirituale așteaptă ca mereu tânăra energie spirituală a lui Florentin Smarandache să ne uimească în continuare cu noi performanțe.

P.S. În ultimele zile ale anului 2014 Florentin Smarandache reușește să mai editeze două volume de folclor internetist, nr. 10 "Iubește-ți copilul, ca și cum ar fi al tău!" la aceeași editură Gallup și nr. 11 "Ai carte, ai cu ce te șterge la fund!" apărută tot la Oradea. Tenacitatea și perseverența sa în explorarea acestui domeniu nu încetează a ne uimi.

Vătuju Roaua Ion ANDRUȘA (România)

Matematica literară

Ne naștem și trăim într-un dualism antagonist, într-o permanentă basculare pe talerele vieții și a morții, într-o ciudată existență a non-existenței bazată pe ficțiunea realului. Deliciul contrariilor care animă existența, manifestare ancestrală ce pare că scufundă realitatea în ficțiune, deși a existat dintotdeauna a fost evidențiată abia în ultimii douăzeci de ani de către ilustrul matematician Florentin Smarandache – profesor al Universității din New Mexico, fondatorul unui curent de avangardă în literatură și artă, numit *Paradoxism*.

”Paradoxismul – spune el – nu l-am inventat, ci descoperit. El a existat înaintea paradoxistilor.”

Cu ceva ani în urmă, când am luat contact cu mișcarea paradoxistă, am constatat primul paradox. Un matematician, om al cifrelor făcea o descoperire în lumea literelor prin mecanisme pur matematice.

”Esența paradoxismului – spune Ion Soare în *Paradoxism și Postmodernism* – nu pare aservită unei avangarde vechi sau noi (exceptând unele plonjări periodice în apele strării și nițel tulburi ale acestora), ci este particularizată de un stil specific, cu un limbaj original, în bună parte deosebit de al majorității experiențelor literare ale acestui secol”.

S-au scris zeci de cărți despre acest subiect. Într-un limbaj simplist, consider că universul matematic a fost extrapolat de către Florentin Smarandache, la universul

uman. Axa numerelor reale, imagistic a devenit universul nostru (aceasta a fost cheia, după părerea mea, care a deschis lacătul noului curent paradoxist în literatură). Față de punctul median zero, oricare număr real pozitiv își are corespunzător un număr real negativ. Precum energiile *yin* și *yang* alcătuiesc un întreg, așa și numerele pozitive împreună cu opusele lor numerele negative, alcătuiesc marea familie a numerelor reale.

Literatura (și arta, în general) a descoperit o nouă metodă nu numai de observare, dar și de abordare a exprimării artistice. În acest univers oglindit nu numai prin imaginile opuse care îl definesc, dar și prin metode antagoniste de exprimare, s-a mărit orizontul cunoașterii prin noi forme de manifestare.

Paradoxurile, antonimiile și jocurile de cuvinte specifice stilului paradoxist au lărgit paleta coloristică a exprimării artistice.

“Orice lucru/ fenomen/ idee are un înțeles și un non-înțeles în armonie contradictorie” reprezintă teza fundamentală a paradoxismului.

Deși, contestat de unii critici, Florentin Smarandache va rămâne în istoria literaturii ca descoperitor al *paradoxismului* și inițiator al *mișcării paradoxiste mondiale*, ce promovează esența paradoxului: “NonSensul are un Sens (și repriproc), Sensul are un NonSens”.

Specialiștii necalificați

A trebuit să cadă o aeronavă, să moară doi specialiști autentici pentru a descoperi cu mare-mare tristețe profunzimea disfuncționalității instituțiilor statului.

Au trecut mai bine de trei zile de când urmăresc uimit, trist și neputincios, cum instituții ale statului, plătite bine, cu dotări de ultimă oră, nu sunt în stare să localizeze un avion prăbușit în Munții Apuseni, iar operațiunile de salvare s-au poticnit în permanență, contribuind la tragicul sfârșit al aviatorului Adrian Iovan și sublocotenentului Aurelia Ion. Accidentați fiind, au fost lăsați să agonizeze și să moară, deoarece “specialiștii” din aviația Civilă, Ministerul Transporturilor, M.A.I., STS, ISU, MAN s-au dovedit a fi complet nepregătiți să gestioneze un astfel de eveniment. Unii au tras concluzia că toate acesta s-au întâmplat din cauza dezorganizării, a gestionării deficitare sau a managementului defectuos al situațiilor de urgență, a lipsei unei comenzi unice etc.

Curios că acești mari “specialiști” plătiți cu foarte mult peste toți specialiștii din alte ramuri economice, echipați și dotați cu elicoptere, avioane, mașini, echipamente electronice de detectare și urmărire, au fost eclipsați de câțiva moți, oameni simpli, care au reușit într-un mod rudimentar să găsească supraviețuitorii și cele două victime.

Ei, tocmai acești “specialiști” au căutat să ne lămurească prin mijloacele media cât de greu a fost să identifice avionul căzut, demonstrând fără voie că nu

faceau altceva decât să ne arate tuturor cât de neinstruiți sunt, nu numai că nu-și cunoșteau performanțele propriilor dotări, dar s-au dovedit a nu avea noțiuni elementare. Dacă s-ar fi solicitat ajutorul unui copil de clasa a VI-a sau a VII-a, dându-i direcția culoarului de zbor și distanța pe care copilotul o comunicase telefonic până la o anumită localitate, în câteva minute ar fi indicat locul probabil al prăbușirii.

Priveam și nu-mi venea să cred. Încercam un sentiment de tristețe amestecată cu o indignare enormă și uimire. Un sentiment de revoltă îmi zdruncina inima și creierul. Nu puteam să cred că ceea ce vedeam pe posturile TV era real.

Nu mă voi opri asupra problemelor concrete al dezastrului, fiindcă pe acestea le-am văzut cu toții în emisiunile televizate. Am să mă refer la altceva. La ce simt eu ca simplu cetățean al acestei țări, ca plătitor de impozite și beneficiar al disprețului pe care l-am simțit de multe ori din partea instituțiilor statului.

Și în acest caz, ca și în cazurile anterioare, am constatat distanța imensă care există între stat prin instituțiile sale administrative și cetățeanul român, care paradoxal, deși are calitatea de contribuabil, susținând financiar statul, acesta din urmă în loc să-l apere îl calcă în picioare. Indiferența pe care o arată statul față de nevoile cetățenilor săi este de neînțeles.

VISUAL / VIZUAL

George ROCA (Australia)

Descântarea României

Ana Maria BUZOIANU (România)

Carcliff

Beachmix

Buddha

Carpetspill

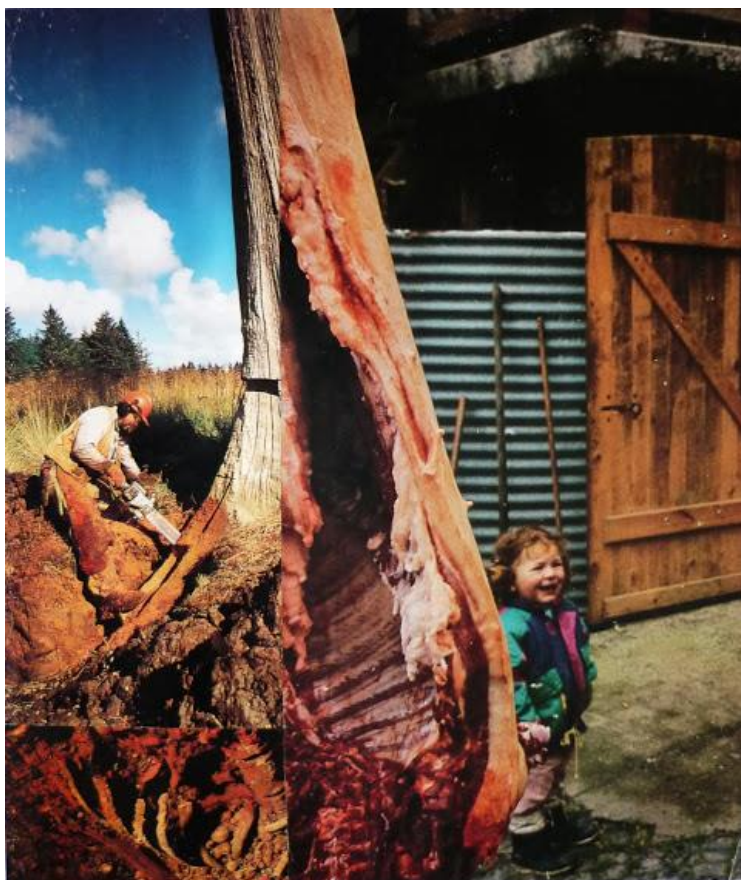
Citysnow

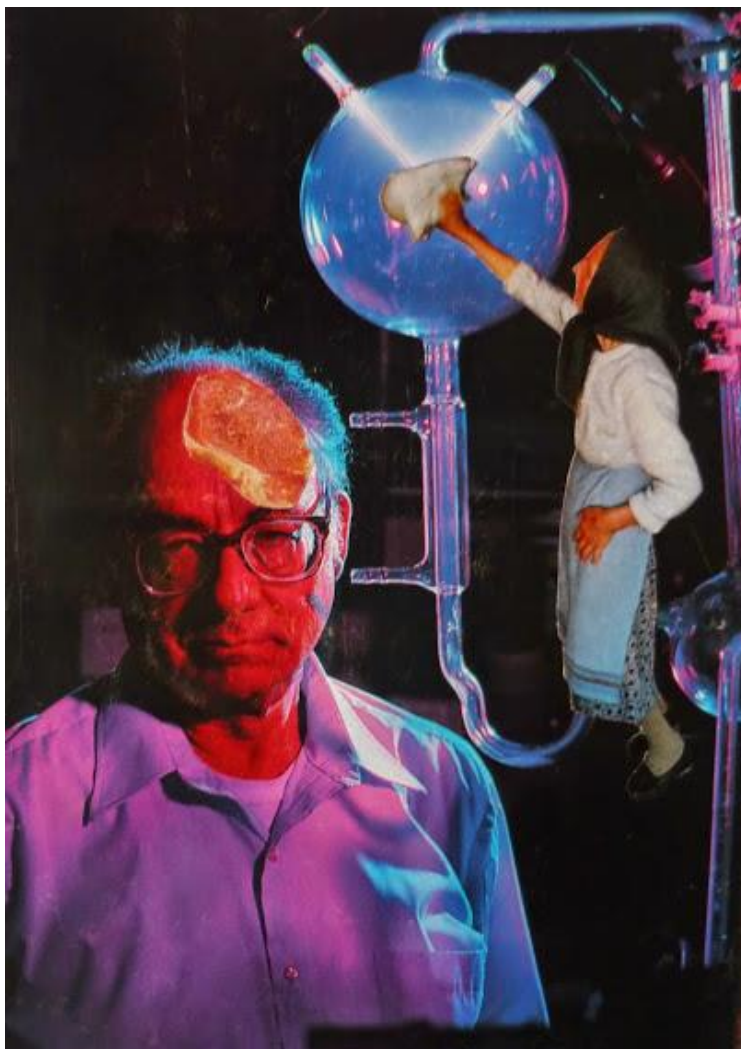
Fishcircle

Forestpigcry

Sciencesteak

Squidhidding

Scubamountain 1

Scubamountain 2

Crimescene

Garbagesatelite

Silentwitness

Contributors by country:

George ROCA (Australia);

Octavian BLAGA (Belgium);

Bernd HUTSCHENREUTHER (Germany);

Nicolae RUSU (Republic of Moldova);

Elena AGIU-NEACȘU, VătuIU Roaua Ion ANDRUȘA, Virgil BORCAN,

Adrian BOTEZ, Ana Maria BUZOIANU, Eugen EVU,

Constantin MANEA, Nicolae NICOARĂ, Gheorghe NICULESCU,

Nicolae NISTOROIU, Ion PĂTRAȘCU, Gheorghe SĂVOIU,

Elena TRIFAN, Ioan Adrian TRIFAN (România);

Charles ASHBACHER, Nicholas NARCISS, Caytie RIBBLE,

Florentin SMARANDACHE (USA).

ISBN 978-1-59973-344-9

9 781599 733449 >